

A photograph of a tree heavily laden with snow against a clear blue sky. The snow is thick and white, covering the branches and needles. The sky is a solid, bright blue. The text 'LAPINKÄVIJÄ 2014' is overlaid on the bottom part of the image.

LAPINKÄVIJÄ
2014

Sisällysluettelo

Puheenjohtajan puheenvuoro	1
Toimitukselta	1
Suomi meloo 30 vuoden ikään.....	2
Saarihelyn remonttimatka	6
Luontopalvelut Etelä-Karjalassa - kuka vastaa?	7
Jäsenkysely	10
Talkootöissä Kiilopäällä	14
50 vuotta vaapaaehtoista pelastuspalvelua.....	15
Mitä muuta puuhasteltiin.....	16
Eino Halonen	18
Kymi-Vuoksen latualueen retki Kiilopäälle	22
Vuoden liikuttaja.....	22
Läski lämmittää Ylläksellä.....	23
Muorravaarakka - lyhyt oppimäärä.....	24
Muorravaarakan kutsu.....	25
Ollinmajan hiljainen talvi	26
Lapinmajojen kuulumiset.....	27
Lapinmajojen arvontasäännöt	27
Lapinmajojen hinnat	28
Retkivarusteiden hinnat	28
Retkiä vuonna 2015	28
Vuosikokous	29
Toimintasuunnitelmat vuodelle 2015.....	30
Osoitemuistio.....	32

Imatran Lapinkävijät ry:n
vuosijulkaisu, 58 vsk.

Kansikuva:
Talvinen kelo Kiilopäältä

Toimitustiimi:

Arja Lifländer
Tuula Rahkonen
Jukka Kirjonen

Kuvaaja: Hannu Siira

LAPINKÄVIJÄ

Painopaikka: Saimaprint Oy

Puheenjohtajan puheenvuoro

Imatran Lapinkävijöiden 63. toimintavuosi oli poikkeuksellinen. Ollinmaja ei ollut talvella auki lumenpuutteen vuoksi. Tämä lienee ensimmäinen kerta Ollinmajan historiassa. Ollinmajalla on kuluneen vuoden aikana pidetty kokouksia, pihassa on tehty kunnostustöitä ja pilkottu puita.

Imatran Lapinkävijöiden toiminta imatralaisten liikuttajana sai tunnustusta, kun Etelä-Karjalan Liikunta ja Urheilury valitsi Imatran Lapinkävijät vuoden liikuttajaksi ensimmäisessä urheilugaalassaan 31.01.2014.

Lapinmajoilla on tehty katon korjauksia kuluneen vuoden aikana. Saarihelyn vesikatto on uusittu ja osakkeen sisäpuolella on tehty kunnostustöitä kattoremontin aikana sattuneen vesivahingon vuoksi. Saarihelyn osake saatiin kuntoon viikolla 46.

Ylläs - Jumpuran vesikatto uusittiin myös ja tulovesiputken saattolämmityslinjaan asennettiin sähkönkulutusmittari.

Tämän vuoden Lapinmatka tehtiin Kymi - Vuoksen la-alueeseen nimissä Kiilopäälle. Lähiympäristöön Imatralla on järjestetty runsaasti päivä-, pyörä- ja melontaretkiä toimintasuunnitelmien mukaisesti. Pyöräilijät tekivät kesän aikana parikymmentä retkeä. Iltapyöräilyt olivat suosittuja, mukana oli yleensä viisitoista pyöräilijää.

Svetogorskissakin käytiin perinteisesti, ja ensi vuonna on Svetogorskin pyöräilyjen 10-vuotisjuhlapyöräily. Kanoottivajan laituria kunnostettiin keväällä. Laiturin ponttonit ovat lopussa ja ne täytyy ensi keväänä uusua. Samalla harkitaan laiturin kannenkin uusimista.

Maaliskuussa järjestimme reserviupseeriliiton valtakunnallisen talvijotoksen Vuoksen voitto - eräristin Ollinmajalla. Joukkueita oli parikymmentä ja Lapinkävi-

jöitä talkoissa kymmenkunta. Järjestimme ja valvoimme rastiin tehtävää. Ollinmaja- ja emäntätoimikunnat huolehtivat kahvituksesta ja eväiden myynnistä kisailijoille. EKLU järjesti kesällä lasten ja nuorten leirin Mansikkalan koululla. Imatran Lapinkävijät saivat järjestääkseen eräristin leiriläisille. Varpasaaren rastiin oli kolme aiheutta: repunpakkauksen vaellukselle, melonta ja retkeilyinfo. Leiriläiset olivat tyytyväisiä rastiin ja valitsivat sen yhdeksi parhaimmista.

Hyvää Joulua ja onnellista Uutta vuotta koko jäsenistölle perheineen.

Mara / Martti Heinonen
puheenjohtaja

Toimitukselta

Terveisiä Kiilopään 50 - vuotisjuhlista ja syysliittokokouksesta. Paikalla oli yli 200 latalaista 79 yhdistyksestä. Työstimme Suomen Ladun strategiaa, joka tulee seuraavassa kokouksessa valmiiksi. Keskustelimme myös viestinnästä, johon Latu tarjoaa hyvän apuvälineen. Jäsenet voivat hakea Suomen Ladun tapahtumakalenterista kaikkien latuyhdistysten tietoja ja myös osallistua siellä ilmoitettuihin tapahtumiin.

Oma tiedottamisemme siirtyi entistä enemmän nettiin. Tiedotteita ei enää jaeta henkilökohtaisesti sähköposteihin, vaan ne ovat luettavissa yhdistyksen nettisivuilta touko - ja syyskuussa. Jos sinulla ei ole mahdollisuutta käyttää nettiä, voit saada paperisen tiedotteen, kun ilmoitat siitä p 040 845 3824, Arja Lifländer. Lehtikin on luettavissa nettissä, mutta säilyy toki edelleen perinteisenä lehtenä, joka jaetaan jäsenistölle vuoden lopulla.

Yhteinen ponnistuksemme Lapinkävijä-lehti on käynyt värikylvyssä. Tähän asti on juhluvoden lehdissä kansi ollut värillinen ja kerran myös keskiaukeama. Nyt ensimmäistä kertaa melkein kaikki kuvat ovat värillisiä. Painettu jäsenlehti on tänä päivänä helmi. Lehdessä on paljon tietoa yhdistyksen toiminnasta koko vuodelle sekä tärkeitä yhteystietoja. Lehti kannattaa säilyttää senkin jälkeen, kun jutut on luettu. Löytyväthän ne tiedot tosin nettisivuiltammekin.

Kiitämme tämänkertaiseen lehteemme aineistoa lähettäneitä. Suuret kiitokset myös lehden jakajille, joista monet ovat jo vuosia tehneet yhdistykselle arvokasta talkootyötä.

Tiedotustoimikunta

Suomi meloo 30 vuoden ikään

Kuva Juha Vainikka

Jo kolmenakymmenenä kesänä on kanoottikansa melonut erilaisilla reiteillä kotimaamme vesistöissä Suomi meloo – kanoottiviestin merkeissä. Juhlavuoden 2014 reitti kulki Joensuun Ilosaaresta Heinolan keskusta. Imatran Lapinkävijöiden ja Saimaan Ladun yhteisjoukkueessa olivat pitkäaikaisen kipparimme Juha Vainikan johdolla mukana Raimo Alaraatikka, Heikki Haila, Martti Heinonen, Ritva Karhu, Arja Lifländer, Tuija Malinen, Tuula Rahkonen, Seija Turppo, Tarja Vainikka ja Raimo Verta. Toiset reissasivat koko melontaviikon, toiset tulivat ja menivät. Niinpä joukkueemme ei missään vaiheessa ollut kokonaisuutena koolla.

Aavoja selkiä ja luontoelämyksiä

Juhlamelonnan ensimmäiset melojat lähtivät matkaan aurinkoisessa kesäsäässä Pielisjokea pitkin kohti Py-

Ruohikkoon rantautuneet vas. Tuija, Ritva, Raimo V ja Seija. Kuva Juha Vainikka

häselkää. Tämän viikon reitiltä löytyi muutamia nimiä mainitakseni Paasselkä, Haukivesi, Pihlajavesi, Puruvesi, Lietvesi, Luonteri. Niinpä aavoja selkiä ja upeita maisemia pääsi jokainen vuorollaan melomaan ja ihailemaan useammillakin osuuksilla. Maajoukoille kertyi vesistöjä kierrellessä kohtalaisen pitkiä ajomatkoja vaihtopaikkojen välillä.

Kakkososuudella saimme ihmetellä kaulushaikaran ”pulloon puhaltelua”. On muuten linnulla mahtava ääni; keskikokoisen laivan sumutorvikin jäänee sille toiseksi! Norppavesillä kun liikuimme, olivat melojat koko ajan silmät tarkkoina, mutta enimmäkseen turhaan. Aikaisin aamulla Savonrannan leiripaikassa kulki sana kulovalkean tavoin, että yöosuudella oli norppa nähty.

Linnan juhlat

Olavinlinna melajuhlapaikkana oli mitä hienoin ja arvokkain kolmekymppistä juhlivalle tapahtumalle. Linnan juhlista puuttui tosin eräs olennainen asia: presidentin kättely! Tapahtuman suojelija, melontaakin harrastava presidenttimme Sauli Niinistö oli muilta kiireiltään estynyt saapumasta juhlaan.

Aina nälkäisille melojille maistui keskiaikaistyylinen illallinen, mikä koostui kauan uunissa haudutetusta lihasta ja kasviksista. Salaatti ja jälkiruokakahvi olivat aivan nykyaikaa.

Ansoituneet melojat palkittiin perinteisesti diplomein. Ensimmäisinä diplomiensa kävivät pokkaamassa 30 kertaa osallistuneet melojaveteraanit. Peräti yksitoista henkilöä on ollut mukana Suomi Meloossa koko kolmekymmentä vuotta, joka kerta!

Meidänkin joukkueellamme oli juhlan aihetta, kun Tarjasta ja Arjasta tuli kymppikerholaisia.

Leirielämässä sitä tapahtuukin

Siinä missä melojat melovat useimmiten kaikessa rauhassa kohti seuraavaa vaihtopaikkaa, voi maissa ta-

Uudet kymppikerholaiset Tarja ja Arja. Takana olevaan karttaan on merkitty kaikki 30 vuoden Suomi Meloo -reitit. Kuva: Heikki Pulli

pahtua melkein mitä tahansa. Vastaan tuli monenlaisia paikallisia ihmisiä, alkaen pää punaisena huutaneesta isännästä, joka oli ryhtymässä kirjoittamaan sakkolappuja ahtaassa vaihtopaikassa mielestään väärin pysäköineille. Viimeisen vaihtopaikan tienoilla taas Vuolenskosken paloasemalla nuori mies keitti meille kahvia ja esitteli innokkaasti lähivesistöjen karttoja.

Aamuna muutamana matkailuauton kaasuliesi ei suostunut syttymään. Sitä ihmetellessämme totesimme kaasun olevan lopussa. Myös varapullo oli tyhjä, vaikka vuokraajan mukaan sen "piti olla täysi". Eräs vieressä majoillut joukkue tarjosi ystävällisesti lainaksi omaa pulloaan, että saimme puurot ja kahvit keitettyä.

Toivottavasti ei ollut tuon joukkueen telttä, minkä joku meistä nakkasi narulta autoon tarkoituksella kuivattaa se seuraavassa leirissä. Telttä kulki loppuviikon mukana, mytyssä auton tavaratilassa. Lopulta selvisi, ettei se edes kuulunut kenellekään meistä. Ajastaan telttä toki palautui oikealle omistajalle.

Ristiinan rantapuistossa matkailuauton toinen takapyörä upposi sateen pehmentämään nurmikkoon. Auto kallistui pahan kerran, eikä ensi yrityksillä suostunut nousemaan, pikemminkin päinvastoin. Tarvittiin kaksi miestä ja kaksi teräsnaista tempaisemaan auto kovalle kamaralle.

Kaiken kohelluksen välillä kehitelimme aukkopeiton käytön monipuolistamista. Toteutuskelpoisimmalta niksilä vaikutti aukkopeiton käyttö reilun kokoisena ruokalappuna sitten joskus myöhemmin...

Ihana Repovesi

Viikon loppua kohti vesistöt vaihtuivat, välillä vähän kaapeammiksikin, ja yksi autosiiirtokin matkan varrella oli. Orilammen lomakeskuksesta käsin, täydellisessä melontasäässä, melottiin Repovesi - safari kansallispuistossa. Puisto on varmaan yhtä hieno, liikkuu siellä sitten meloen tai jalkaisin. Siellä sokkeloissa ja kallioiden katveessa olisi viihtynyt pitempäänkin. Lapinsalmen silta oli melojien perspektiivistä katsottuna huimaavan korkeal-

Raimo Ailla ja Juhalla puuhaa riitti. Ensin piti rakentaa pakettiautoon hylly kassikaaoksen kesyttämiseksi. Sitten matkailuauton ovenkahva otti ja hajosi. Korjauksen jälkeen kahvan vieren ilmestyi käyttöohje. Kuva: Arja Lifländer

la, ja sielläkin oli katselijoita, sen sijaan rannalla tepastelut teerikukko ei melojista piitannut.

Kuutinlammen rannan ikivanhalla kalliosortumalla oli todella hyvä akustiikka. Tavallinen puhekin rannalla kuului täysin selvästi matkojen päähän, tämän saimme todeta.

Nyt mie romahan

Taisi alun perin olla Tuijan idea, että Imatran ykkösjukkis, Antsku, olisi meille hyvä maskotti. Kun puolet joukostamme oli lappeenrantalaisia, pestattiin mukaan myös Villimies. Antskun valkoisen neuleen ja Villimie-

Maskottimme Villimies ja Antsku sulassa sovussa. Kuva Heikki Haila

hen upeat turkishousut toteutti Tuula, ja Raimo A nikaroi laivan kannen, mihin pariskuntamme kanoottiin keulaan sijoitettiin.

Maskottimme herättivät keskustelua pitkin viikkoa. Useat henkilöt kävivät päivittäin kyselemässä pariskunnan kuulumisia. Tosin tapasimme myös muutamia henkilöitä, joille Antsku oli täysin tuntematon.

Viimeisen osuuden kovassa aallokossa vilkuilin kaksikon etupaikalta, kuinka Antskun romahtaminen oli enemmän kuin lähellä, mutta sitkeästi mimmi aallokosta kumminkin selvisi. Villimies sen sijaan seiso i tukevasti paikoillaan.

Romahtaminen tapahtui Heinolassa, missä paras maskotti valittiin huutoäänestyksellä. Antskun ja Villimiehen vastaehdokkaan kannattajat pitivät enemmän ääntä ja saivat suosikkinsa jatkoon.

Heinolassa jyrää

Tämän Juice Leskisen kappaleen nimen päätin ujuttaa mukaan tavalla tai toisella, Heinolaan kun olimme matkalla. Olisiko kova aallokko viimeisellä osuudella

ennen Heinolaa jyrännyt – tai Jyrängönvirran voimakas vastavirta, mitä jouduimme melomaan pienen pätjän ennen maaliin tuloa. Tai sitten saimme jyrisevät aplodit rannoille kertyneeltä runsaalta katsojajoukolta.

Kymmenen vuotta koukussa

Suomi Meloohon oli helppo jäädä koukkuun. Minulle se tapahtui jo ensimmäisellä kerralla. Noin kahdeksannella kerralla alkoi tulla mieleeni, että kympikerhoon pääsy olisi aika mahtavaa..

Mukaan lähti Suomi Meloohon takaa pääsyn melomaan sellaisiin vesistöihin, minne ei ehkä koskaan muuten pääsisi, samoin näkemään kuntia ja kyliä, jotka tavallisesti ovat vain kylttejä ja tienviittoja valtateiden varrella. Reissussa tapaa uusia, samanhenkisiä ihmisiä sekä vanhoja tuttuja, joita ei näe missään muualla.

Suomi Meloo on sellainen irtiotto normaalista arkielämästä, että käy päivien mittaan kertyvästä väsymyksestä ja univelasta huolimatta lomasta. Tilannekomiikkaa ja hulvatonta huumoria myös riittää muisteltavaksi seuraavaan kesään asti.

Teksti: Arja Lifländer

Repoveden kansallispuistoon. Kuva: Juha Vainikka

SUOMI MELOO – KANOOTTIVIESTI 6. – 12. 06. 2015 LAPPEENRANTA – VIIPURI – VIROJOKI – HELSINKI

Tapahtumaan osallistumisesta kiinnostuneet,
seuratkaa järjestelyjen etenemistä
www.suomimeloo.fi – sivustolta.

Saimaan Ladun ja Imatran Lapinkävijöiden
joukkueeseen ilmoittautuminen ja lisäinfo
juha.vainikka@pp.inet.fi

Onni Imatralla!

-valokuvakilpailu

25.10.2014–20.1.2015

lisätietoja: www.imatra.fi

IMATRA

Saarihelyn remonttimatka 2014

Saarihelyn takan luukun asennusta oli suunniteltu jo useita vuosia, ja tänä vuonna päätimme toteuttaa sen viikolla 6. Luukkaa oli toivottu, jotta savun haju ei tulisi sisätiloihin niin herkästi.

Remonttiryhmää koottiin talven aikana. Erilaisten yhteensattumien vuoksi kokoon saatiin ryhmä Hannu, Tapio ja Heikki. Tapio on iv-asiantuntija, jonka mukaan saaminen olikin hyvä juttu, se todettiin paikan päällä.

Perjantaina aamuviideltä Heikki nouti miehet. Auto oli täynnä remonttitarvikkeita, suksia sekä kasseja. Kuusamossa miehet ja auto tankattiin. Matka meni mukavasti välillä kuskia vaihtaen. Perillä Saarihelyssä olimme iltakahdeksan maissa.

Lauantaiaamuna aloitettiin työt tekemällä suojauksia takan ympärille, koska tiesimme, että pölyä tulee runsaasti, kun joudutaan timantilla leikkaamaan. Hannu leikkasi aukon luukulle. Aukkoa piti vielä suurentaa alaspäin purkamalla muutamia alakiviä. Alaosaan saatiin illansuussa muurattua muutama kivi. Sunnuntaina alaosa muurattiin valmiiksi. Pääsimme myös vähän hiihtämään. Hannu otti luontokuvia; puut olivat saaneet kauniin lumipeitteen.

Maanantaina saimme takaluukun asennettua paikoilleen. Tuhka – astiaakin piti vielä vähän mataloittaa.

Tapio teki häkä – ja savuvaroitintestin. Varoitimet olivat kunnossa.

Kävimme tapaamassa Saarihelyn uutta isännöitsijää Salme Kangasniemeä, jonka toimisto on Siulan yläkerrassa. Salme kertoi meille Asunto – osakeyhtiö Saarihelyn kuulumisia ja tulevia remontteja.

Tiistai oli nollakeli, joten oli sopiva aika suunnitella toisen kerroksen iv – venttiiliä. Mitä tehdään, että saataisi lumen tulo sisälle estettyä? Päätimme asentaa lisäputken ulos, ja yläpää menemään räystäslaudoituksen läpi. Samalla maalattiin sisäkaton vesivaurion jälki.

Keskiviikkona pääsimme hiihtämään. Kävimme Savottakämpässä kuuntelemassa emännän mainioita juttuja. Samalla nautimme Runebergintorttukahvit. Hiihtoväkeä oli melko vähän liikkeellä tähän aikaan.

Torstai oli varattu suursiivouspäiväksi. Niin oli kiirettä, että hädin tuskin ehdimme nauttia hernekeiton ja letut.

Perjantaiamuksikin jäi vielä siivottavaa, minkä jälkeen jatkettiin tarkastusmatkaa Ylläkselle.

Menomatalla Kittilässä kävimme katsomassa Ylläs – Jumpuraan uusia patjoja tai uutta sänkyä. Sängyn koko on sellainen, että vaatii erikoismitoitusta, joten asiaan palataan myöhemmin.

Ylläs – Jumpurassa kartoitettiin korjaustarpeita. Tapio huomasi, että täälläkin oli kuivauskaapin ilmastointi kytketty väärin. Vika korjautui viikolla 11.

Lauantaiaamuna lähdettiin ajamaan kotia kohti.

Teksti Heikki Huolman, kuvat Hannu Siira

Takkamestarit työssä.

Takka entistä ehompana

Luontopalvelut Etelä-Karjalassa - kuka vastaa?

Yhteisvastuullinen näkökulma retkeilypalvelujen ylläpitoon ja retkeilykulttuurin kehittämiseen Etelä-Karjalan maakuntaa ei tunneta erityisenä luontomatkailun maakuntana, vaikka retkeilymahdollisuuksia on vaikka kuinka! Tietämättömyys voi johtua osittain siitä, että täällä ei ole kansallispuistoja eikä Parikkalan Siikalahden lisäksi mitään muuta Metsähallituksen ylläpitämää retkikohdetta.

Metsähallituksen luontopalvelut on retkeilypalvelujen ammattiorganisaatio, joka ylläpitää luontokohteiden peruspalveluita valtion mailla. Tilastojen mukaan kaikkien Metsähallituksen virkistyskohteiden kokonaiskäyntimääräksi on arvioitu yli 5 miljoonaa, eli yksi käynti jokaista suomalaista kohti vuosittain. Retkeilyn harrastajien näkökulmasta retki vuodessa on aika vähän! Kun kävijämäärät tarkennetaan puistoittain tai kohteittain, määrät ovat merkittäviä. Esimerkiksi Repovedellä kävi viime vuonna lähes 93 000 vierailijaa.

Metsiä ja vesistöjä riittää Etelä-Karjalassakin, täällä maanomistus on yksityisillä, metsäyhtiöillä, kunnilla ja seurakunnilla. Retkeilyreitit ovat meillä yleensä kuntien liikunta- tai teknisen toimen toteuttamia perustuen sopimukseen maanomistajien kanssa. Lukuisia kilometrejä reittejä on merkitty maastoon ja niiden varrelle rakennettu kymmeniä laavuja nuotiopaikoihin. Etelä-Karjalan virkistysalueäätiöllä on omia retkisatamia ja virkistysalueita. Lisäksi laavuja ja luontopolkuja on kyläyhdistyksillä ja kuntien ympäristötoimilla. Koska toimijoita on useita ja toimitaan talousmetsissä, vaihtelee reittien laatu ja tilanteet enemmän kuin Metsähallituksen kohteissa.

Paikalliset retkeilymahdollisuudet ovat tärkeitä asukkaiden virkistystä varten houkuttelemaan ja ohjaamaan luonnossa liikkujia, niin paikallisia kuin vierailijoitakin. Vertailu Metsähallituksen kohteisiin ei ole aina kovin

*Joutsenon viitat
Kesällä 2014 uusittiin retkeilyreittien viittoja koko maakunnassa. Joutsenon reiteillä yhteistyössä oli mukana Joutsenon Kullervo. Kuva Mari Matikainen*

*Hämmäauteensuon laavu
Etelä-Karjalassa yleiseen käyttöön tarkoitettujen laavujen huollosta vastaavat usein seurakunnat, joiden jäsenet tekevät työtä talkoilla. Hämmäauteensuon laavu Lappeenrannassa. Kuva Hanna Ollikainen*

mairittelevaa Etelä-Karjalan kannalta, mutta ammatillisilta voidaan ottaa oppia. Voimme kehittää Etelä-Karjalan retkeilypalveluja maakunnallisella yhteistyöllä. Paras asiantuntemus tilanteesta ja myös toiveista on aktiiviretkelijöillä, jotka ovat käyneet monissa eri kohteissa eri maakunnissa!

Virkistysalueäätiön rooli

Virkistysalueäätiön sääntöjen 2§ mukaan:

”Säätiön tarkoituksena on voittoa tavoittelematta turvata säätiön toiminnassa mukana olevien kuntien asukkaiden virkistys-, matkailu- ja vapaa-ajankäyttöön soveltuvien alueiden ja reittien käyttömahdollisuudet Etelä-Karjalassa.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi säätiö hankkii omistukseensa maa- ja vesialueita, koordinoi maakunnallisten ulkoilu- yms. reittien suunnittelua ja ylläpitoa sekä järjestää kuntien asukkaille virkistys- ja vapaa-ajankäyttöön soveltuvia palveluja.”

Etelä-Karjalan virkistysalueäätiö perustettiin kuntien yhteisten, Saimaan rannoilta ja saarista hankittavien virkistysalueiden ja retkisatamien omistajaksi ja ylläpitäjäksi. Sittemmin säätiö on ostanut alueita myös muualta kuin Saimaalta ja tehnyt sopimuksia laavukohteista mm. Lappeenrannassa ja Ruokolahdella. Reitit lisättiin virkistysalueäätiön sääntöihin muutama vuosi sitten, mutta toistaiseksi kuntien perustamia retkeilyreittejä ei ole siirretty virkistysalueäätiön vastuulle.

Sääntöjen 2§:n toisessa kappaleessa mainittua koordinaointia ovat esimerkiksi säätiön hallinnoimat maakun-

Polttopuut Huuhanrannalla

Kohteen huoltajalle on tärkeää saada tieto, kun polttopuut ovat vähissä - tällöin täydennys voidaan tehdä ajoissa. Kuva Ruokolahden Huuhanrannalta, Hanna Ollikainen

nalliset hankkeet, joihin on haettu EU-ohjelmahoitusta retkeilyinfran rakentamiseen sekä retkeilykulttuurin ja huoltotoiminnan kehittämiseen. Hankkeita toteutetaan yhdessä kuntien kanssa, ja kunnat ovat hankkeissa myös osarahoittajana. Tänä vuonna toteutetussa 'Retkeilyn informaatio- ja huolto'- hankkeessa palkattiin reittihuoltaja, joka kesän aikana yhdessä kuntien reittihuoltajien kanssa kunnosti reittien merkintöjä. Hankkeessa myös teetettiin reittiviittoja, jotka toimitettiin kuntiin maastoon vietäväksi.

Toinen koordinoitavaksi on retkeilypalveluista tiedottaminen. Koska retkeilyreittien ja kohteiden ylläpitäjät ovat maakunnassamme niin moninainen joukko, on virkistysaluesäätiö ollut mukana keräämässä ja ylläpitämässä tietoja retkeilykohteista eKarjala-maakuntaportaalin Retkikohderekkisteriin. Myös Facebookissa virkistysaluesäätiön sivuilla voidaan tiedottaa kaikista maakunnan retkeilyyn liittyvästä. Tänä vuonna aloitettiin myös Retkellä Etelä-Karjalassa - blogi, jonka tavoitteena on herättää keskustelua ja esitellä maakunnan retkikohteita. Blogiin toivotaan kommentteja ja vaikka kirjoituksiakin, myös palvelujen käyttäjiltä.

Tietoa retkikohteilla kävijöistä / kävijöiltä?

Metsähallitus on kehittänyt 10 viime vuoden aikana kävijäseurantamenetelmiä, ja nyt pystytään jo esittämään seurantatietoa vaikkapa kansallispuistojen kävijöistä, kuten alussa mainittu Repoveden kävijämäärä. Laskuri voi olla piilossa esimerkiksi pitkospuun alla, näin polun kulkijasta tallentuu kävijätieto. Metsähallitus painottaa käyttäjätalastojen merkitystä, kun esitetään rahoitustarpeita päättäjille. Omassa maakunnassamme ei ole vielä käytössä tällaisia laskureita, vaikka usein täälläkin tiedustellaan retkikohteiden kävijämääristä. Epäsuorasti retkisatamien polttopuiden kulumisen ja käymälän täyttymisen perusteella voidaan tehdä päätelmiä kävi-

jöistä, mutta tästä ei tietenkään saada tarkkoja lukuja.

Retkikohteille tehdään huoltokäyntejä satunnaisesti, huoltomies saattaa käydä vain joitain kertoja vuodessa paikasta riippuen. Ahkerilla retkeilijöillä on paras tieto mitkä reiteillä ja kohteilla tapahtuu, ja viimeisin tieto tilanteesta on paikalla olijalla. Kaikenlainen kävijätieto ja suora palaute ylläpitäjille on hyödyllistä, jotta puuteisiin voidaan reagoida. Huolto-organisaatiot ovat kiitollisia saadessaan retkeilijöiltä tietoa pikaista korjaamista tai huoltoa tarvitsevista seikoista tuoreeltaan. Kehittämisideat ovat myös tervetulleita – niitä voidaan sisällyttää tuleviin hankkeisiin.

Lisää retkeilijöiden osaamista ja tietoja Etelä-Karjalan luontopalvelujen kehittämiseen

Retkeilyjärjestöt, yksittäiset jäsenet tai muutoin aktiiviset retkeilijät ovat parhaita esimerkkejä hyvän retkeilykulttuurin toteuttamisesta ja voivat siirtää perinteitä vähemmän kokeneille. Ylläpitäjien suuntaan paikalliset retkeilijät voivat olla suureksi avuksi välittämällä tietoa mitä retkeilymaastossa tapahtuu. Yhteistyötä on tehty aiemminkin ja esitetyt asiat ovat varmasti monelle aktiiviselle retkeilyn harrastajalle itsestään selviä asioita, mutta ehkä asian esiin nostamisella päästään laatu-työssä vielä eteenpäin. Jokainen voi osallistua itselle sopivalla tavalla!

- Valistuneet retkeilykonkarit pystyvät vaikuttamaan toisiin retkeilijöihin myös esimerkillään. Roskatoman retkeilyn periaatteista voi mainita samalle nuotiolle sattuville ja ohjeistaa ystävällisesti, että roskat kannattaa laittaa reppuun ja viedä kotiroskikseen! Tämä helpottaa huomattavasti huollon urakkaa.
- Mahdollisuus toimia paikallisena 'retkisäntänä' retkikohteella: vieraspaikkakuntalaisten ja

ulkomaalaisten kanssa on mukava keskustella ja kertoa alueesta ja paikallisista tavoista. Retkeilyperinteisiin kuuluu tarinoida tulilla!

- Ylläpitäjät ovat kiitollisia kaikista huomioista, erityisesti havaituista korjaus- ja kunnostustarpeista tai muista yllättävistä muutoksista, kuten vahingonteoista, polulle kaatuneista puista tai metsänhakuista.
- Retkeilyn harrastajilta toivotaan palautetta, ajatuksia ja kehittämideoita. Niitä voi esittää seuraavilla tavoilla

www.ekvas.fi – palautelomake (tämä ei näy julkisesti)

www.facebook.com/virkistysaluesaatio
- facebook - päivitykset ja kommentit

<http://retkellaetelakarjalassa.blogspot.fi/>
- kommentit ja artikkelit

- Myös tiedottamiseen voi antaa panoksensa: Virkistysaluesäätiölle voi ilmoittaa, jos huomaa korjattavaa tai päivitettävää retkikohderekisterin tiedoissa osoitteessa www.ekarjala.fi/retkikohteet.

Teksti: Hanna Ollikainen

Etelä – Karjalan virkistysaluesäätiön toiminnanjohtaja

*Ruuhonsaaret
Virkistysaluesäätiön retkisatamia pidetään parhaina Saimaalla. Ruuhonsaaren laituri. Hanna Ollikainen*

OVAKO

IMATRA

Jäsenkysely 2014

Syksyllä järjestettiin pitkästä aikaa yhdistyksen jäsenille suunnattu kysely, jonka avulla haluttiin kartoittaa, minkälaista toimintaa yhdistykseltä odotetaan ja toivotaan. Halusimme myös tietää missä olemme onnistuneet ja missä meillä on petrattavaa. Jäseniltä pyydettiin kehitysideoita sekä mielipiteitä tulevaisuutta varten. Vastauksia saimme kiittävästi, vastausprosentti oli hieman alle 17. Sitä voidaan pitää tyydyttävänä, kun huomioidaan yhdistyksen jäsenistön ikärakenne ja asuinpaikkakuntien levinneisyys. Vastauksista lähes puolet tuli nuorilta tai keski-ikäisiltä jäseniltämme ja loput yli 65-vuotiailta. Jäsenkysely pyrittiin lähettämään kaikille jäsenille, mutta joitakin yksittäisiä kyselyjä jäi postittamatta osoitetietojen tai jäsenstatuksen epäselvyyksien vuoksi. Mikäli tätä lukiessasi huomaat, ettei kyselyä ole sinulle tullut, kannattaa sinun olla yhteydessä jäsensihteerimme.

Toimintamme monipuolisuudesta johtuen kyselystä tuli varsin laaja, ja vastaajat osasivatkin keskittyä heitä kiinnostaviin kysymyksiin. Vastauksien analysointi vie jonkin aikaa, mutta niistä voi jo lyhyen yhteenvedon perusteella huomata kyselyn olleen tarpeellinen. Johtokunta ja eri toimikunnat saavat kyselystä hyvän työkalun toiminnan ylläpitämiseen ja kehittämiseen. Kyselyn tulosten tarkempaan esittämiseen palaamme myöhemmin yhdistyksen eri tilaisuuksissa tai vuosikokouksessa. Tässä lyhyet kommentit kysymyksiä vastaavista.

Kuinka tyytyväinen olet yhdistyksemme toimintaan?

Jäsenistö antoi toiminnalle kouluarvosanan 8. Arvioita saatiin viitosesta kymppiin, joten ehdoilta vältyttiin. Vastaajista enemmän kuin puolet oli yhdistyksen toimintaan, johtoon, päätöksentekoon, toimikuntien toimintaan ja järjestettyihin tilaisuuksiin melko tyytyväisiä tai erittäin tyytyväisiä.

Minkälaista toimintaa toivoisit yhdistyksen järjestävän?

Selvästi eniten kannatusta saivat retket tai vaellukset luontokohteisiin sekä päiväretket lähialueille. Toiseksi eniten kannatettiin säännöllistä kuntoliikuntaa, yhteistoimintaa muiden yhdistysten kanssa sekä hyväntekeväisyyttä ja luonnonsuojelua.

Minkä lajien harrastamisesta olisit kiinnostunut?

Kyselyssä toimintamme perinteiset lajit pärjäivät hyvin. Eniten kannatusta saivat retkeily ja hiihto. Seuraavana tasaväkisenä ryhmänä tuli melonta, kuntoliikunta, pyöräily, lumikenkäily, sauvakävely, kävely, kuntosalit ja retkiluistelu. Näistä säännöllisiä sauvakävelyiltoja ehdittiinkin jo kokeilla syksyllä 2013. ja kuntosalivuoro käynnistyy alkuvuodesta. Kannatusta saivat hyvin myös geokätköily, keppijumppa, uinnit ja frisbeegolf.

Mistä yhdistyksen toiminnoista olisit kiinnostunut?

Vastanneista jäsenistöä eniten kiinnostaa osallistuminen talkootoimintaan ja järjestettyihin tapahtumiin tai messuihin. Kiinnostus talkootoimintaan on hyvä asia, sillä kaikki toimintamme perustuu talkoolaisten työhön. Muutamat henkilöt ilmoittivat olevansa kiinnostuneita tulemaan mukaan eri tapahtumien järjestelyihin. Toimikuntien vetäjät varmasti ilahtuvat uusista toimijoista, joten rohkeasti vaan mukaan.

Minkä toimikuntien toimintaan olisit kiinnostunut osallistumaan?

Lähes kaikkien toimikuntien työtä kohtaan osoitettiin kiinnostusta. Vetovoimaisimpina koettiin retki-, melonta- ja lapinmajatoimikunta. Myös mielenkiintoa nuorisotoimikunnan toiminnan aloittamiseen ilmeni kiittävästi.

EKLUn leiriltä. Kuva: Markus Lehtinen

Mihin kurssiin olisit halukas osallistumaan?

Eniten esitetyistä kursssi aiheista vastaajia kiinnostivat geokätköily tutuksi sekä pyörän säädöt ja huolto. Seuraava kiinnostava ryhmä, jonka aiheet ovat toisiaan sivuavia, oli vaellusretken suunnittelu, retkievää, retkeilyvälineiden valinta ja huolto sekä retkeilyn abc. Nämä aihealueet voisi mahdollisesti yhdistää samaan retkeilyä koskevaan kurssiin.

Yhteiskuljetukset ja -majoitukset

Yhdistyksen suunnittelemat lapinmatkat ovat usein peruuntuneet osanottajien vähäisyyden johdosta. Varsinkin syksyllä ruska-aikaan Lapissa kohtaa eri lajeja harrastavia yhdistyksen jäseniä omatoimimatkoillaan. Kysymyksellä kartoitettiin jäsenistön kiinnostusta osallistua yhteismatkoihin ja mahdollisesti yhteismajoitukseen, vaikka perilläoloajan harrastaisikin ominta liikunta- tai retkeilymuotoa. Vastausten perusteella varsinkin yhteiskuljetus sai hyvin kannatusta eikä yhteismajoitustakaan tyrmätty, joten asia olisi varmaan kokeilemisen arvoinen.

Mistä saat tietoa yhdistyksen toiminnasta?

Nykyisellään yhdistyksen jäsentiedote, paikallislehti ja Lapinkävijälehti osoittautuivat parhaiksi tiedonvälityskanaviksi. Yhdistyksen kotisivut eivät aivan pärjänneet kolmikolle. Puolet vastaajista arvioi yhdistyksen tiedottavan asioista ja tapahtumista hyvin.

Millä keinoilla haluaisit saada tietoa yhdistyksestä ja sen toiminnasta?

Totut tiedonvälityskanavat pitivät pintansa. Tietoa toiminnasta toivotaan edelleen saatavan perinteisillä tavoilla. Sähköpostitse saatu viesti tosin kiilasi mukaan tuttuun kolmikkoon. Seuraavana olivat yhdistyksen

Muumien hiihtokoulussa Kuva: Arja Lifländer

kotisivut ja Suomen Ladun tapahtumakalenteri. Kotisivujen toimivuutta toivottiin lisäävän. Johtokunnassa on tehty päätös Suomen Ladun tapahtumakalenterin käyttöönotosta, mutta päätös ei ole vielä siirtynyt tekoihin. Ajankohtaisista asioista tiedottamiseen toimivat kotisivut, facebook ja Suomen Ladun tapahtumakalenteri palvelisivat hyvin paikallislehden jakelualueen ulkopuolella asuvia jäseniämme.

Mitä mieltä olet yhdistyksemme verkkosivuista?

Vastaajista kotisivuja piti kohtalaisena 57 henkilöä, erittäin hyvinä 27, huonoina 11 ja 26 vastaajaa ei ollut kotisivuihin tutustunut. Facebook- sivuja vastaavasti 12 henkilöä piti kohtalaisina, 7 erittäin hyvinä, 2 huonoina ja 78 vastaajaa ei ollut niihin tutustunut. Vastauksista voi päätellä, että ikääntyvä jäsenistö ei ole facebookiin aktivoitunut, mutta sitä ei voi unohtaa yhtenä viestinvälittäjänä, ja varmasti tulevaisuus jopa edellyttää sen mukana oloa.

Tiedotteet ja Lapinkävijälehti

Reilu kaksi kolmasosa vastaajista piti Lapinkävijälehdessä sisällöstä sekä haluaisivat siirtyä sähköisiin tiedotteisiin. Kiinnostusta ilmeni myös toimittaa aineistoa lehteen, joten asianomaiset ottakaa rohkeasti yhteyttä tiedotustoimikuntaan.

Retkitoimintaa koskeviin kysymyksiin vastailtiin seuraavasti.

Retkitoimikunnan onnistumista arvioitiin myös viitotes-ta kymppiin keskiarvon ollessa 8,125. Retkitoimikunta sai myös sanallisissa arvioissa eniten kiitosta ja tähän astiseen toimintaan oltiin hyvin tyytyväisiä.

Vastaajien mielestä lapinretkiä on järjestetty sopivasti, joskin enemmänkin niitä voisi olla. Parhaaksi koettiin yhdeksän henkilön ryhmäkoko. Toiveissa oli myös mahdollisuus osallistua päiväretkiin. Vastausten perusteella yhdistyksen omat huoneistot eivät ole majoittumiseen houkuttelevin vaihtoehto, vaan enemmistö majoittuu mieluiten muissa vuokramökeissä.

Viikonloppuretkiä järjestetään sopivasti ja mukaan mahtuu hyvin yhdeksän henkilöä tai enemmän. Vain muutama vastaaja toivoi pienempää ryhmää.

Päiväretkien tarjonta koettiin sopivaksi ja niitä tarjotaan tarpeeksi usein. Retkille osallistuneiden mielestä retket ovat olleet vaatimustasoltaan sopivia.

Toiminnan kehittäminen

Jäsenistö toivoisi myös kesällä pidettäviä retkiä, ainakin joskus. Kulttuuriretkien järjestäminen sai kyselyssä hyvän vastaanoton. Teatteriretkiin osallistuminen oli halutuinta, mutta myös kiertoajelut ja laivaristeilyt saivat paljon kannatusta.

Puolet vastaajista toivoi toimintaa, jossa lapset on otettu erityisesti huomioon. Viidennes oli asiasta toista mieltä. Nykyisestä tarjonnasta ainakin Lammasareen järjestetty kuutamoretki ja syksyisin järjestettävä koko perheen päiväretki soveltuvat lyhyiden kävelymatkojen johdosta niin lapsiperheille kuin hitaammin retkeileville. Kuutamoretkelläkään ei olla iltamyöhään, joten lapset ehtivät nukkumaan hyvissä ajoin.

Tietoa retkistä koettiin saatavan hyvin Uutisvuoksen, jäsentiedotteen ja Lapinkävijälehdessä kautta.

Lapinmajoja koskeviin kysymyksiin vastailtiin seuraavasti

Yhdistyksen nykyiset huoneistot jakoivat mielipiteitä laidasta laitaan. Osalle vastaajista huoneistot olivat oikein hyviä ja oikeilla paikoilla, osalle ne olivat pieniä ja osittain väärässä paikassa. Eniten arvosteltiin huoneistojen pientä kokoa, huonoa valaistusta ja parvelle johtavia jyrkkiä rappusia. Tilojen puolesta Saarihely ja Ylläs-Jumpura katsottiin soveltuvan lähinnä kahden hengen majoittumiseen. Viikko-osakkeena olevasta Outaladusta tuli ymmärrettävästi vähiten arvioita. Outalatu uusimpana ja suurimpana huoneistona sai kuitenkin hyvät arviot, mutta sen rajoitettu saatavuus vain joka kuudes viikko koettiin huonoksi.

Keskustelua herättäneitä kysymyksiä

Vastaajista pääosa piti huoneistoja sopivan kokoisina ainakin kahdestaan majoittuessa. Mieluisin ratkaisu olisi tilat yhdessä tasossa, joskaan puolelle vastaajista sillä ei ollut merkitystä. Makuuhuoneita saisi olla vähintään kaksi, ja majoittumaan pitäisi mieluusti mahtua 3 - 4 henkilöä. Reilulle puolelle vastaajista lemmikkieläinten salliminen huoneistossa oli hyväksyttävää, tai sillä ei ollut heille merkitystä. Ylläs-Jumpuran sijaintia koskevaan kysymykseen vastaajien enemmistön mielestä sillä ei ollut merkitystä.

Lappiin matkustetaan mieluiten syksyllä ja keväällä. Kolmanneksi suosituin ajankohta oli talvi. Ensilumen ja kesäajan matkaajia oli vähemmän. Halukkuutta majoittua yhdistyksen huoneistoihin oli jonkin verran. Suurimpana esteenä yhdistyksen huoneistoissa majoittumiseen oli kielto lemmikkien tuomisesta huoneistoihin. Kielto koettiin jäsenistöä voimakkaasti syrjivänä ja

epäoikeudenmukaisena. Yhdistyksen todettiin ajaneen osan jäsenistöä hakeutumaan muualle sillä seurauksella, että jäsenet ovat löytäneet hyviä ja edullisia mökkejä, joihin mennään myös silloin, kun lemmikit eivät ole mukana. Useissa vastauksissa esitettiin johtokunnan harkittavaksi samansuuntaisia ja varteenotettavia ehdotuksia lemmikkien sallimisesta kaikissa huoneistoissa, tai vähintään siten, että ne sallitaan vuorovuosina Saarihelyssä ja Ylläs-Jumpurassa. Kesällä vuoronvaihdon yhteydessä suoritetaan perusteellinen allergiasivous.

Lapinmajojen käytön lisäämiseksi eniten esitettiin lemmikkien sallimista niissä ja toiseksi eniten hintojen tarkistamista. Useissa vastauksissa hintatasoa pidettiin liian korkeana, eivätkä ne usein ole osoittautuneet edes kilpailukykyisiksi verrattuna tarjolla oleviin vaihtoehtoihin.

Pitäisikö yhdistyksen uusia huoneistoja

Majojen myyntiä, vaihtoa tai säilyttämistä koskeviin kysymyksiin saatiin vastauksia seuraavasti. Saarihelyn myyntiä kannatti yksi henkilö, säilyttämistä ennallaan 58 ja vaihtoa parempaan 10. Ylläs-Jumpuran osalta myyntiä kannatti 9 henkilöä, säilyttämistä ennallaan 31 ja vaihtoa parempaan 36. Outaladun osalta myyntiä kannatti 3 henkilöä, säilyttämistä ennallaan 52 ja vaihtoa parempaan 3.

Vastaajista uusien huoneistojen hankkimista kannatti hieman yli viidennes ja jonkin verran alle viidennes ei pitänyt sitä tarpeellisena. Mikäli uusien huoneistojen hankintaan olisi mahdollisuuksia, niin eniten kannatusta saivat Ruka - Kuusamo, Koli ja Vuokatti. Peruste-

© Sabrina Logeais

Kiilopään 50-vuotisjuhlakokouksessa puhuttiin jäsenasioista ja tehtiin ennätyksiä mm. Kuurakaltioon sulloutumisen ennätys. Imatran Lapinkävijöillä oli edustus niin kaltiossa kuin rannalla. Kuva: Sabrina Logeais

luina esitettiin toiveita jonkun huoneiston sijaitsevan etelämpänä, lähellä hyviä retkeilymaastoja. Lähempänä oleva huoneisto palvelisi paremmin lapsiperheiden matkustumahdollisuuksia sekä ikääntyvää jäsenistöä, joille pitkien ajomatkojen suorittaminen vuosi vuodelta vaikeutuu.

Lapinmajojen nykyinen varustelutaso koettiin riittäväksi vähimmäistasoksi. Toisaalta mitään luksustakaan ei toivottu tavoiteltavan, jos sellaiseksi ei lasketa langantonta nettiyhteyttä. Panostusta kunnollisiin siivousvälineisiin ja -aineisiin sekä tyyneihin ja tækkeihin pidettiin tärkeänä.

Ollinmaja

Yli neljä viidesosaa vastaajista oli käynyt Ollinmajalla joko hiihtäen tai lenkkeillen. Lupautumista talkootöihin tai vähintään harkintaa siihen osoitettiin kiitettävästi. Tulevaisuus näyttää siis turvatulta, kun vain lunta tulisi. Majan ympäristöön toivottiin merkittyjä luontopolkuja ja lumikenkäreitettä, eikä pihalle hankittavia kuntoiluvälineitäkään suuremmissa määrin vastustettu. Ollinmajan katsottiin soveltuvan hyvin erilaisten tilaisuuksien, kokousten ja kurssien pitopaikaksi. Huonona pidettiin kulkuyhteyksiä ja opastusta majalle. Majalle toivottiin kunnollista avonaista tulipaikkaa ja pihasaunaa. Avotulipaikan rakentamisesta Ollinmajatoimikunta onkin tehnyt jo päätöksen, ja määrärahat siihen hyväksyttiin lokakuussa pidetyssä vuosikokouksessa. Hyötykäytön lisäämiseksi ehdotettiin oman käytön lisäksi majan tarjoamista imatralaisten yhdistysten kokous- tai

tilaisuuksien järjestämispaikaksi pientä korvausta vastaan.

Arvonta

Johtokunta haluaa kiittää kaikkia vastanneita. Otamme vastaan tulevaisuudessaakin jäsenistömme mielipiteitä ja pyrimme aikaansaamaan toimintaa, josta jokainen voisi löytää itselleen mieluisan harrastuksen. Kaikkihan me tiedämme luonnossa liikkumisen hyvät vaikutukset. Mieltä lämmittävää oli myös huomata nuorten perheiden halukkuus retkeilyyn lastensa kanssa. Omalla esimerkillämme siirrämme parhaiten hyödylliset erätaidot tuleville lapinkävijöille.

Nimellä varustetut vastaukset osallistuivat Intersport -urheiluvälinekaupan lahjakorttien arvontaan. Arpaonni suosi tällä kertaa seuraavia henkilöitä. Pääpalkinnon, 100 euron suuruisen lahjakortin voitti Aino Suni Ruokolahdelta. 50 euron lahjakortit voittivat Marita Tanskanen Imatralta ja Raimo Kopranen Imatralta. Onnittelut voittajille.

Yhteenvedon kokosi

Reino Ylä-Mononen

Ollinmaja. Kuva: Arja Lifländer

Talkootöissä Kiilopäällä

Tytti ja tiskikone, tehokas parivaljakko

Monta vuotta sitten tapasin muista yhteyksistä tutun rouvan työntelemässä tiskikärryjä Kiilopään ravintolassa. Ihmetykseeni hän vastasi olevansa Suomen Ladun jäsenenä siellä talkootöissä. Siitä jäi itämään ajatus ja kun jäin eläkkeelle, rupesin kyselemään mahdollisuuksia talkootyöhön.

Kävi sitten niin, että sain lappeenrantalaisen ystäväni Maikin (Marja-Liisa Lamberg-Sojamo) innostumaan asiasta ja varasimme kevättälvellä 2011 kaksi viikkoa talkootyötä Kiilopään keittiöön. Sen verran piti tehdä etukäteisvalmisteluja, että suoritimme hygieniasaamispassit. Eniron sivuilta löytää siihen aineistoa, ja kuulustelun voi suorittaa terveyskeskuksessa, joka järjestää myös päivän mittaisia kursseja.

Ensimmäinen kerta talkootöissä oli tietysti kaikkein jännittävin, koska kellään ei ollut aikaa perehdyttää meitä. Oppiminen tapahtui kyselemällä, yrittämällä ja erehtymällä. Myöhemmillä kerroilla perehdyttäminen on kyllä hoidettu.

Tehtäviin kuuluu ruokasalin siisteydestä huolehtiminen (siistijät pesevät kyllä lattiat), astioiden pesu, niiden paikoilleen laittaminen ja likaisten astioiden kuljettaminen salista keittiöön, jäteastioiden tyhjentäminen ja tiski-paikan siivous illalla. Muita tehtäviä on ollut vaihtelevasti, kuten esimerkiksi eväiden teko. Joinakin vuosina se kuuluu talkoolaisille, toisina ei.

Kiilopäällä on paljon vaihtuvaa porukkaa. Keittiöhenkilökunnasta suurin osa tulee sesonkia varten muualta.

Oppaat vaihtuvat parin viikon välein. Tietysti myös asiakkaat vaihtuvat, vaikka on sellaisiakin, jotka tulevat vuodesta toiseen viikoksi, pariksi, jopa kuukaudeksi. Kiilopäälle tulevat ihmiset, jotka eivät välitä ilta- ja yömenoista, vaan viihtyvät tuntureilla ja lähtevät joka aamu reput selässä koko päiväksi tai ainakin moneksi tunniksi ladulle. Siellä olemme saaneet monia mielenkiintoisia uusia tuttavuuksia. Alkuvuodesta on paljon ulkomaalaisia, ja kevättä kohti suomalaisten osuus kasvaa.

Talkoolaisen työaika on kuusi tuntia kuutena päivänä viikossa. Varsinkin iltavuorot ovat kiireisiä, eikä sieltä useinkaan voi lähteä kuuden tunnin jälkeen pois, vaikka siihen on kyllä oikeus. Kun näkee kokkien kiireen ja kasvavan tiskivuoren, tuntuu vaikealta jättää heitä pulaan.

Vapaa-aikana me hiihtelemme lähes joka päivä, aikaa jää joko aamusta tai iltapäivästä. Maikki on varsinainen hiihtohirmu, vapaapäivinä hänelle kertyy viitisenkymmentä kilometriä ja työpäivinäkin kolmisenkymmentä. Minulle riittää puolet siitä. Kuitenkin, koska hiihtelemme ja maisemat ovat ovat ennestäänkin tuttuja, voimme antaa ohjeita ja vinkkejä myös vierailijoille. Sitä varten piti ruveta ranskaakin opiskelemaan.

Talkoolaisille kuuluu asunto, aamiainen, lounas ja päivällinen sekä sauna, myös savusauna. Lumikenkiä ja hiihtovälineitä saamme käyttöömmek maksutta, jos niitä on vapaina.

Me olemme asuneet Niilanpään alakerran hotellihuoneessa. Käytävää pitkin pääsee savusaunaan ja avantoon. Minulle on suuri nautinto lähteä heti herättyäni avantoon. Illalla työntekijät istuvat usein pitkään seestyneissä löylyissä.

Ensimmäisellä kerralla yllätyimme talkootyön kiireestä ja raskaudesta, mutta siellä on niin mukava ilmapiiri, että olemme aina vain halunneet mennä sinne uudestaan. Työtkin olemme oppineet tekemään nopeammin ja sujuvammin. Joskus, kun ohikulkumatalla käväisimme Kiilopäällä, tuntuu hyvin kodikkaata astua sisälle tuttuun paikkaan. Aina siellä on joku tuttu ihmisenkin vastassa.

Näiden kokemusten perusteella voin kyllä suositella talkootyötä Kiilopäällä muillekin, jotka eivät työtä pelkää.

Teksti ja kuvat Tytti Tolonen

Päiväretki lumikengillä on starttaamassa Kiilopään pihasta.

50 vuotta vapaaehtoista pelastuspalvelua

1964-2014

Vapaaehtoisen pelastuspalvelun hälytysryhmät tukevat viranomaisia erityisesti paljen auttajia vaativissa tehtävissä. Mukana Vapepissa on 50 jäsentä.

Auttamaan pääset tulemalla kursseille tai liittymällä jonkin Vapepan jäsenjärjestön jäseneksi. Tervetuloa mukaan!

Toukokuussa 1963 tapahtuneen viisivuotiaan muonio-laistytön eksuminen ja menehtyneenä löytyminen oli alkusysäys vapaaehtoiselle pelastuspalvelutoiminnalle Suomessa. Vaikka ihmishenkkiä oli ennenkin menetetty eksumisen yhteydessä, järkytti erityisesti tämä tapaus maanlaajuisesti. Julkisuudessa käydyin keskustelun ja sisäasiainministeriön aloitteen johdosta ryhdyttiin järjestämään Suomeen valtakunnallista pelastuspalvelua, jotta vastaavilta tapauksilta voitaisiin välttyä. Samalla sai alkunsa Vapaaehtoinen pelastuspalvelu (Vapepa), joka viettää tänä vuonna juhluvuottaan. (Vapaaehtoisen pelastuspalvelun historiikki, Heidi Huovinen)

Sisäasiainministeriö otti yhteyttä Suomen Punaiseen Ristiin, joka sai tehtäväkseen koordinoita vapaaehtoisten toteuttama pelastuspalvelutoiminta osana valtakunnallista pelastuspalvelua. Valtakunnallinen pelastuspalvelu perustettiin 30.3.1964. Se kokosi yhteen pelastuspalvelu-

lutoiminnan kannalta keskeiset viranomaiset sekä järjestöjen ja yhteisöjen kautta mukaan tulevat vapaaehtoiset. Vaikka vapaaehtoiset olivat tiiviisti mukana perustamiskokouksesta lähtien, jäi vapaaehtoisten rooli epäviralliseksi ja väljäksi. Vapaaehtoinen pelastuspalvelu koettiin välräikaisratkaisuksi ja tilanne aiheutti epävarmuutta niin Suomen Punaisessa Ristissä kuin vapaaehtoisissakin.

Käytännössä tuo epävarmuus jatkui lähes 30 vuotta, sillä vasta 1990-luvulla Vapepa järjestäytyi tavalla, joka nytkin on käytössä. Tuolloin tehtiin kirjallinen valmiussuunnittelu, jossa kartoitettiin, millaisiin pelastuspalvelutehtäviin vapaaehtoisia tarvitaan, kuinka paljon hälytysryhmiä on käytössä ja millaisia taitoja hälytysryhmillä tuli olla.

Yhteistyö viranomaisten kanssa alkoi toimia odotetulla tavalla. 2000-luvulla sitä haluttiin tehostaa vielä lisää sopimalla yhteisistä toimintatavoista. Suuri merkitys oli poliisihallituksen antamalla ohjeella poliisin ja Vapepan yhteistoiminnasta.

Tänä päivänä yhteistyö toimii erinomaisesti. Kun poliisi saa ilmoituksen kadonneesta henkilöstä, suorittaa se ensin itse etsintää. Jos henkilöä ei löydy, tekee poliisin kenttäjohtaja päätöksen Vapepan hälyttämisestä. Kenttäjohtaja soittaa yhden puhelun Vapepan päivystäjälle, joka ilmoittaa asiasta Vapepa johtajalle. Tämä hälyttää pelastuspalveluun sitoutuneiden yhdistysten yhteyshenkilöille, jota puolestaan lähettävät tekstiviestit oman yhdistyksen vapaaehtoisille. Jo puolessa tunnissa ilmoitetulle kokoontumispaikalle on kokoontunut runsas joukko etsijöitä.

Etsintöjä suoritetaan niin maastossa kuin kaupungissa, vesistöissä ja rakennuksissa. Tehtäviä löytyy jokaiselle. Tarvitaan reippaita hyväkuntoisia maastossa kävelijöitä, tarkkasilmäisiä autosta tarkkailijoita, kirjureita, henkisen tuen antajia ja mikä myös on tärkeää, kahvinkeitittäjiä ja voileipiä tarjoajia. Kenenkään osallistujan työpanos ei ole turha. Tarvitaan vain vähän empatiaa, halu siihen, että kukaan ei eksyneenä kärsi ja menehdy kylmyyteen, oli sitten lapsi tai vanhus. Vapepa järjestää koulutusta ja harjoituksia ryhmille.

Suomen Latu on ollut mukana Vapaaehtoisessa pelastuspalvelussa aivan alusta asti. Imatran Lapinkävijät liittyi viime vuosikymmenen loppupuolella. Meillä on taito kulkea maastossa, emme pelkää pimeää emmekä märkyyttä. Olemme selviytyjiä. Lähes tuhannesta jäsenestä Lapinkävijöillä on yllättävän vähän jäseniä Vapepissa.

Kehotan tämän lukijoita miettimään omia lapsiaan, lapsenlapsiaan, vanhempiaan, sisaruksiaan. Jos joku heistä eksumisi vaikka marjareissulla, olisiko toivottavaa, että suuri joukko tuntemattomiakin ihmisiä lähtisi vapaaehtoisesti etsimään. Tämän voit tehdä myös muille.

Ei tarvitse sitoutua lähtemään jokaisen tekstiviestin johdosta, koska omat työtkin on hoidettava. Töissä käyminen ei kuitenkaan ole syy olla antamatta omaa panostaan. Vapepa ei ole, eikä voi olla pelkkä eläkeläisten harrastus. Kaikkia tarvitaan.

Imatran Lapinkävijät ry:n yhteyshenkilö on Pekka Sarkanen puh. 0407472009, pekka.sarkanen@pp.inet.fi

Teksti Tuula Rahkonen

MITÄ N PUUHAS

5

6

1: Päihänniemessä riitti hiekkarantaa ja männikköä kuljeskeltavaksi (Ritva Pesonen)

2: EKLUn koululaisten kesäleirillä Nanna opastaa rinkan pakkaamisessa (Hannu Siira)

3: Lapset kuuntelivat keskittyneesti Laten erätarinoita (Markus Lehtinen)

4: Muutaman vuoden takaa, hiirenkorvaretkeläiset lepotaulla (Matti Vatanen)

5: Kaikenikäisten retki Päihänniemeen: Ritva – mummi huoltaa lastenlapsia (Arja Lifländer)

6: Mukana oli sekä kokeneita retkeilyn veteraaneja – (Ritva Pesonen)

7: - että Lapinkävijöiden tulevaisuuden aktiiveja (Ritva Pesonen)

1

7

MUUTA STELTIIN

Eino Halonen

Eino Halonen, Imatran Lapinkävijäin toinen puheenjohtaja, syntyi pieneen kotiin Vuoksenniskan Kymälähteen 14.12.1922. Hänen isänsä oli Yrjö Halonen ja äitinsä Katri. Talo oli pieni mutta perhe suuri, sisarusia kertyi kaikkiaan 5 poikaa ja 6 tyttöä.

Pojat urheilivat, Eikka Vuoksenniskan Urheilijoissa ja paikallisessa maamiesseurassa. Veikko hankki aikoinaan urheiluohjaajan ja hiihdonohjaajan pätevyyden, toimien useana talvena Kolin matkailumajan (hotellin) hiihdonopettajana.

Halosen pojat valmistuivat sitten käytännöllisesti katoen koulusta sotaan, josta kaikki selvisivät hengissä kotii

Ennen sodan loppua Eikan yksiköt koottiin Ratsuväkiprikaatiksi ja komennettiin Ilomantsin mottitaisteluihin, jossa tuli menestystäkin. Mahtoikohan Eikka saada tällä korpireissulla viehtymystä eräelämään?

ENSIMMÄINEN ERÄVAELLUS

Ei se Eikan ensimmäinen erävaellus mikään pikkujuttu ollut: läksi Olli Pesosen vetämälle hiihtovaellukselle Kilpisjärvi – Halti – Hirvasvuopio – Kautokeino – Hetta. Se oli tosi kova reissu, josta Kautokeinoon käynti oli pudotettava pois, ja yksi etappi Norjan puolella oli ajettava porokyydillä.

Tällä reissulla minäkin tutustuin Eino Haloseen, Porojärven pienessä, 4 x 5 m – autiotuvassa, jossa meitä yöpyi 15 hiihtovaeltajaa.

Jo parin vuoden kuluttua olimme taas vetämässä ahkiota Imatran Lapinkävijäin ensimmäisellä eräretkellä 1952. Pääsi Eikka todella laskettelemaan Sokostin rinteillä, ja koko päivän.

KOHTALONA MUORRAVAARAKKA

Tämän jälkeen Eikka olisi voinut todeta: kohtalona Muorravaarakka. Eikka oli vetämässä rakennustarvikkeita

surkeassa kelissä pääsiäisenä 1953. Rakovalkean teko kyllä opittiin. Tämän reissun hedelmiä oli myös Eikan luja päätös: Ahkion aisojen väliin ei enää ikinä!

Seuraavana kesänä hän oli hirsimiehenä rakentamassa tulevaa kämppäämme, ja kun se ei sinä ensimmäisenä kesänä tullut ihan asuttavaan kuntoon, niin seuraavana talvena, 1954, kukapa muukaan oli kantamassa hirmuista reppua ruoktun rakennustyön viimeistelyreissulla. Mutta ahkioon ei Eikka suostunut, ei enää milloinkaan. Sitten pariin vuoteen Lappi sai Eikalta uinua omissa rauhassa, kun piti velipoika Pentin kanssa rakentaa omakotitalo vanhan kotimökin sijoille.

Parin vuoden kuluttua pääsi kalamies Eikka jälleen Muorravaarakan vesille. Eikka oli tosi armoton kalamies. Myös ennakkoluoton, esitellen silloin uutuuden; perhopallon Muorravaarakan harreille, näille tuhoisin seurauksin.

KOUKKUUN

Teimme useita kalareissuja Ylä - Kemille, Nuorttijoelle, jopa Näätämölle. Tällä Näätämön matkalla kävi sitten niin, että Eikka jäi itse koukkuun, jonka hänelle viritti Aune Halonen. Talvella 1962 matkalla Keimiötunturille kumppanit huomasivat Eikan rengastetuksi. Ei kun siitä ruusuja hommaamaan Riihimäeltä. Asiallisesti Eikka pakkasi ruusukimpun repun kansiläpän alle. Mainittakoon ettei morsian ollut mukana.

Heistä Imatran Lapinkävijät saivat isännän ja emännän vailla vertaa. Heidän tarmokas uurastuksensa loi yhdistyksen taloudelle sen vankan perustan, jonka laajuudesta saamme yhä nauttia.

Kyllä Eikka vielä kalaankin pääsi, saipa hän yhden viimeisistä Suomen suulle asti nousseista Luttojoen lohista. Ei

Eikka paistaa harria Harrimukassa -56.

hän Muorravaarakan ruoktua hylännyt – Halosen autotalissa valmistui saunaan ruostumaton kiuas, ja kun kämpän katto tarvitsi ensimmäisen korjauksen, kukapa muu olisi ollut reissua vetämässä kuin Eikka.

Hänestä oli tullut yhdistyksen puheenjohtaja 1959. Ja niitä siivous – korjaus – kunnostusreissuja ei ole laske-
nut kukaan.

Eikan ehkä kaikkein suurin intohimo oli laskettelu. Tultuaan puheenjohtajaksi kirjoituksissaan omassa lehdessämme hän aina korosti, että tunturireissu on mennyt hukkaan, jos mäeltä alastulo on suurta tuskaa. Sehän voi olla suurta nautintoa, melkein lentämistä, ainakin joskus. Ja onhan turvallisuuskäytännönkin, kun jokaisen mäenlaskun ei tarvitse päätyä lumikuoppaan. Eräretkellähän tapaturma oli siihen aikaan katastrofi.

Eikka se meistä vanhemmista oli ensimmäinen, joka oppi itävaltalaisen lyhytkäännöksen, hankki oikeat pu-jottelusukset ja kengät; osti jopa eräsuksikseen Itäval-
lasta Aluflex – yleissukset.

Oli kuitenkin alusta alkaen selvää, että laskettelu opettelu loppuu lyhyeen, jos kansan täytyy tampata mäet ylös. Hiihtohissi tarvitaan. Eikkahan oli niitä mie-
hiä, jotka tekevät sen mitä tarvitaan. Kun velipoika Veikko oli ollut hiihdonopettajana Kolilla, oli sen – usein rikki

olleen – hiihtohissin rakenteeseen tutustuttu perusteel-
lisesti. Eero Kytö, terästehtaan suunnittelijoita, kump-
panina syntyi pääasiassa Halosen ja Kydön autotalleissa
ensimmäinen hiihtohissimme Kaukopäähän 1963.

Kuten tiedetään, nälkä kasvaa syödessä, ja jo kolmen
vuoden kuluttua ruvettiin hankkeeseen suuremman
ja jyrkemmän, kilpalaskettelijoitakin palvelevan mäen
tekemiseksi. Tiedettiin, että vanhat ”vaijeriin tartunta”
hiihtohissit tullaan todennäköisesti kieltämään, niin
että turvallisempi hissikin olisi suunniteltava.

Oli ihmeellistä seurata, millä taidolla ja tarmolla, mutta
lempeällä otteella Eikka kaitsi laumaansa näitä suuria
hankkeita toteutettaessa. Saariselän kartankin valmis-
tuttua Eikka totesi, että ”... eiköhän panna myyntiin..”.

Mellonmäkitalkoissa, juuri kun vetovaijeri oli saatu vin-
ssattua kääntöpyörään ja pyörä ylös, sai Eikka vakavan
sairaskohtauksen, hätäkatkaisijan kohdalla.

Mutta mäki oli valmis.

Teksti ja kuvat: Eero Melto

Teknosafe

TURVALLISUUDEN VUOKSI

Teknosafe Oy | Sauramonkuja 1 | 55800 Imatra | Puh. 05 680 7700
Fax 05 680 7750 | info@teknoSAFE.fi | www.teknoSAFE.fi

Kymi - Vuoksen latualueen retki Kiilopäälle

Tälle viikon retkelle elokuun alussa osallistui 19 latulaista viidestä eri latuyhdistyksestä. Mukana oli Kotkan -, Karhulan -, Iitin - ja Saimaan latulaisia sekä Imatran lapinkävijöitä. Bussi lähti aamuyöstä Kotkasta ja iltasella olimme perillä Kiilopäällä. Vielä tuloiltana nousimme Kiilopään huipulle juhlistamaan edellisen viikon Summer Camp tapahtuman päätöstä. Komeassa iltta-aurinkossa saimme ihailla Saariselän maisemia joka ilmansuunnasta kitaransoiton ja laulujen säestämänä.

Retkemme johtajana toimi Tuula Rahkonen Imatran Lapinkävijöistä. Hän oli muutenkin oppaana Kiilopäällä retkiviikkomme ajan, joten retkillämme oli myös muutamia ulkopuolisia osallistujia. Menomatalla suunnitelimme pienellä porukalla oman parin päivän retkemme Rautulammen ja Niilanpään suuntaan. Muut retkeläiset olivat tuolloin kierrelleet Kiilopään ympäristöä ja käyneet Luulammella. Toisen retkipäivän iltapuolella saavuimme sattumoisin yhtäaikaan eri suunnista retkeilykeskuksen pihaan. Iltanuotiolla kertoilimme kukin vuorollaan päivien tapahtumista.

Kolmas retkipäivämme suuntautui Kiilopään ympäristön kuruille. Vaikka seudun karttaa nopeasti silmäillessä niitä ei edes juuri huomaa, Tuula johdatteli meitä toinen toistaan hienompiin paikkoihin. Muutamat olivat kuin Kevon kanjoni pienoiskoossa. Yhden kurun reunalla pidimme evästaun. Kurujen kierroksella törmäsimme riekko-poikueeseen ja avotunturissa kuulimme kapustarinnan surumielistä ääntä.

Neljäs retkipäivämme oli monien mielestä paras ja mieleenpainuvuin. Aamulla suuntasimme bussilla kohti Vuotsoa, mistä käännyimme itään Sompiojärven pohjoisrannan tuntumaan. Metsätieltä suuntasimme pari kilometriä ensin pohjoiseen ja sitten saman matkan itään kohti Pyhä-Nattasen huippua. Tunturin huippu on kuuluisa pyhänä paikkana pidetyistä säännöllisesti lohjenneista graniittipaasistaan, tooreista. Huipulla on

myös ollut palovartijan mökki, joka nykyisin toimii autiotupana. Huipulta maisemat olivat todella hienot joka suuntaan. Etelässä oli Sompiojärvi, horisontissa siinsi Lokan tekojärvi. Sompion suot näkyivät vaaleina juotteina puuston seassa. Koillisessa näkyi Terävä-Nattanen ja Suku-Nattanen. Bussille palattuamme pulahdimme hieman mutaiseen Sompiojärveen virkistäytymään. Paluumatkalla pysähdyimme Tankavaarassa tutustumassa Urho Kekkosen kansallispuiston hienoon opastuskeskukseen.

Viidentenä retkipäivänä oli mahdollisuus tutustua frisbeegolfiin. Jotkut kävivät bussin mukana Saariselällä ja kävelivät Laanilasta retkeilyreittejä myöten takaisin Kiilopäälle. Henri polkaisi maastopyörällä Saariselälle, kävi Kaunispäällä, lasketteli Kaunispään pulkkamaäen maastopyörällä ja tutustui kullankaivajien entisiin ja nykyisiin toimiin. Itse patikoin Kapisenketunkurun kautta Luulammelle ja sieltä Kiilopään rinteitä juovitellen takaisin retkeilykeskukseen.

Kuudentena päivänä suuntasimme koko joukolla Kiilopään rinnettä seuraten kohti Niilanpäättä. Rinne oli kevyttä kulkea, ja välillä pysähdyimme syömään oikein antaumuksella mustikoita, juolukoita ja variksenmarjoja, sikäläisittäin kaarnikoita. Alkumatkasta meillä oli mukana norjalainen kuvaaja, joka teki mainospätkää Norjan televisiolle matkasta Nordkappiin. Myös belgialainen pariskunta kulki mukana. Niilanpään porokämpällä pidimme lounastaun. Samalla tutustuimme lähistöllä olevan siulan päässä sijaitsevaan vanhaan poromiesten kotaan. Liekö lannoituksen vaikutusta, mutta hylätyn poroaitauksen sisällä marjasato oli runsas. Kämpältä suuntasimme hieman mutkitellen Sivakkaojan varilta seuraten kohti retkeilykeskusta.

Koko viikon ajan oli lämpötila helteen puolella lähemmäs +30 astetta, jopa ylikin. Tunturien tuuli kuitenkin helpotti oloamme. Hytysistä ja mäkäräisistä ei ollut haittaa, ainoastaan pienen pienet polttaiset tulivat il-

Kiilopään huipulla musisoitiin keskiyöhön asti.

Kenkäpuu

lalla kiusaksemme. Joka ilta oli mahdollisuus saunomiseen. Kolmena iltana saimme nautiskella savusaunan leppeistä löylyistä. Kiilo-ojan vesi oli iltasella jopa +17 astetta, aamulla + 10 asteen molemmin puolin. Kesä oli jo kääntynyt syksyä kohti. Lintuja näkyi hyvin vähän, kukat olivat kukkineet. Joitakin kurjenkanervia tuntureilla ja vilukko purojen varsilla olivat vielä kukassa. Sen sijaan tavallinen kanerva kukki komeasti monin paikoin. Poroja näimme runsaasti ja hirvailla oli toinen toistaan uhkeampia karvapeitteisiä sarvia. Jossakin tunturikoiv-

vikoissa mustikanlehdet alkoivat hieman punertaa tulle van maaruskan merkiksi. Kuivuus oli kuivattanut monia puroja pelkiksi kivijuoteiksi. Kiilopään oma maassa luikerteleva koivurotunsakin tuli meille tutuksi. Tutuiksi tulivat viikon aikana myös retkikaverit ja varmaan monelle, niinkuin itsellenikin, jäi sisimpään kytämään haave palata näihin hienoihin maisemiin uudestaan.

Teksti ja kuvat: Pekka Ahokas, litin Latu

Tunturissa oli leppoisaa istuskella helteestä huolimatta.

IMATRAN Seudun Sähkö

Vakaa

Vakaa24kk-tuotteella varmistat kiinteän sähkön myyntihinnan kahden vuoden sopimuskaudeksi ja välttyt yllätyksiltä sähkölaskussa. Vakaa24kk sopii niin yksityis- kuin yritysasiakkaillekin, sähkönsiirtotuotteesta ja lämmitystavasta riippumatta.

Sopimuskauden lopulla saat meiltä uuden ajantasaisen sähkötarjouksen ilman erillisiä yhteydenottoja tai ylimääräistä muistettavaa.

Ajantasaiset hintatiedot saat asiakaspalvelunumerostamme puh. 05 683 5209 tai osoitteesta >> www.isssoy.fi

► Imatran Seudun Sähkö Oy ► hinnastot ► myyntihinnasto

VakaaYleis24 kk

VakaaAika24 kk

VakaaKausi24 kk

Etelä – Karjalan
Liikunta ja Urheilu palkitsi
urheilugaalassa 2014
Imatran Lapinkävijät
vuoden liikuttajana Imatralla.

Kunniakirja on nähtävissä
Ollinmajan seinällä.

LUONTAISTUOTTEET JA HIVENAINEMITTAUKSET

Tervetuloa!

Vuoksenniskantie 83
Palvelemme ark. 9 - 17, la 9 - 13

Uusi osoite 2.1.2015
Vuoksenniskantie 76

CM Tietäjänkatu 2
Palvelemme ark. 10 - 18, la 10 - 15

Läski lämmittää Ylläksellä

Helmikuun loppu ja hiihtoloman alku, auton keula kohti pohjoista, edessä tuttu reitti Oulun kautta Ylläkselle. Mutta jokin on toisin. Katolla suhisi suksien vieressä polkupyörä. Polkupyörä? Talvella? Ylläksellä? Tarina vaatinee hieman taustaa.

80 – luvun lopulla Alaskassa alettiin ajaa maastopyöräilykilpailuja moottorikelkkojen ja koiravaljakoiden tamppaamilla urilla. Lumi saattoi olla paikoitellen hyvinkin upottavaa, ja niinpä pyöriin asennettiin mahdollisimman leveät vanteet ja renkaat. Koska kovin leveitä renkaita ei ollut saatavilla, jotkut asensivat kaksi (tai jopa kolme) vannetta ja rengasta rinnakkain.

Lumipyöräily oli pienten piirien huvia aina vuoteen 2005 asti, jolloin ensimmäinen kaupallinen läskipyörä esiteltiin. Pyörässä oli kevyet, melkein 10 senttiä leveät renkaat ja erikoisvalmisteinen runko, jotta muhkeille renkailla olisi riittävästi tilaa. Tuo pyörä, Surly Pugsley, aloitti aivan uuden suuntauksen maastopyöräilyssä: läskipyöräily.

Oman läskipyöräni (Salsa Mukluk, lempinimeltään Muhku) hankin reilu vuosi sitten, loppukesästä 2013. Muhku on pohjimmiltaan melko tavallinen. Siinä on 9 vaihdetta, ja jousitusta ei ole. Tai tavallaan on, sillä lähes 11 senttiä leveät renkaat tasoittavat tien varsin hyvin. Hangen päälläkin Muhkulla pysyy paremmin kuin jalkaisin.

Mutta palataanpa Lappiin. Ylläksellä asuu useita pyöräilyn harrastajia, ja monet heistä ovat hankineet läskipyörän. Sain siis helposti oppaita ja ajoseuraa lomaviikkomme aikana. Päiväohjelma oli usein sellainen, että kävimme päivällä hiihtoretellä, jonka jälkeen tankkasimme, vaihdoin varusteet, kytinkin kypärälampun päälle ja lähdim pyöräilemään Ylläksen poluille. Parin tunnin

pyörälenkki päivän hiihtojen päälle takasi makoisat yöunet! Parhaat ajamani reitit olivat Ylläsjärven lumikenkäpolut, joilla sai pimeän turvin huristella melko verratonta vauhtia. Polut tulikin ajettua useita kertoja molempiin suuntiin.

Testasin paikallisten pyöräilijöiden kanssa myös moottorikelkkauria, mutta kovaa vauhtia kulkevat kelkat ja valtatie muistuttavat ajourat eivät olleet kovin viihdyttäviä.

Ylläs tarjoaa nykyään mahtavat puitteet maastopyöräilyyn ympäri vuoden. Polkuverkosto on kattava ja taukopaikkoja on tarjolla runsaasti. Lisäksi keväällä 2015 avataan virallinen, merkitty Ylläs – Levi – maastopyöräilyreitti.

Tomi Lapinlampi

Yllästunturin pikkulaella. Kuva: Tomi Lapinlampi

Minä ja Muhku. Kuva: Kai Konki

Muorravaarakka - lyhyt oppimäärä

07. - 12.09.2014

Raili ja Virve ruoktun edessä onnellisina päämäärän saavuttamisesta. Kuva: Martti Heinonen

Hurautimme sunnuntaiamuna matkaan neljän pintaan Imatralta kohti Saariselkää. Vaivatta pääsimme perille hyvissä ajoin iltpäivällä ja aloimme odotella Heinosen Maran saapumista herraskaisesti lentokoneella. Hymy oli vielä odotuksen huumasta herkässä.

Hyvin nukutun yön ja sisätiloissa nautitun aamiaisen jälkeen jatkoimme autolla kohti Raja - Jooseppia. Alkumaljojen jälkeen heitimme rinkat selkään ja etsimme paikkaa, mistä pääsemme Lutto - joen yli. Siinä Joosepin muinoin asuttamalla museotilalla hetken päällistetyämme tuli rajavartija avuksemme kertoen, että kolme kilometriä vielä eteenpäin hiekkatietä (siis autolla) saavumme parkkipaikalle, josta on silta virran yli.

Pian komean vaijerisillan ylitettyämme jouduimme riisumaan jalat paljiksi ja kahlaamaan Saukko-ojan yli. Maisemat hivelivät silmiämme matkatessamme joen vartta ihailien sekä veden että metsän, erityisesti kelojen kauneutta.

Uupumuksen vallattua pystyimme leirin ja päivällisen jälkeen uni maistui.

Aamulla lähdimme taas uudella innolla matkaan. Ilmojen haltijoiden suosiossa saimme kulkea koko retkemme. Ruskan loistoa, koskia ja keloja ihastellen taapersimme melko mukavia polkuja eteenpäin. Muorravaarakkajoen partaalle leiriydymme kosken kohinaan nukahtaen.

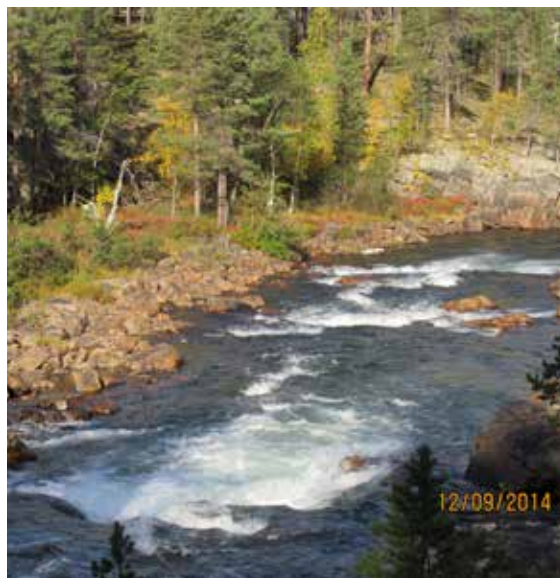
Seuraavana päivänä kuljimme pisimmän matkan, noin 17 km, kylläkin kevein varustein käyden matkamme päämäärässä, Muorravaarakan ruoktulla.

Koska olemme mukana toteuttamassa tämän ruoktun historian kirjoittamista ja olemme jo aiemmin tutustuneet kirjallisuuteen ruoktun vaiheista, tuntui kuin kotiin olisi tullut. Kameroissa "filmiä paloi". Ihastelimme ruoktua, joskin vain ulkoapäin, koska se oli lukittuna. Tutustuimme pihapiiriin ja nautimme lounaskeittomme sillä kuuluisalla pöytäkivellä. Tunturikin siinsivät etäisen kauniina tämän päivän matkallamme. Keräsin ruoktun katolta meheviä puolukoita, jotka toin tuliaisina Mäkysen Ellille. Ilo sydämissämme ja sielussamme vaelsimme takaisin leiripaikallemme. Se oli nyt nähty!

Pahojan varren ruska vain parani näiden päivien aikana. Uskomattoman monivivahteiset ovat ne punaisen, liljan ja keltaisen värit sekoittuivat vihreän ja ruskean eri sävyihin auringon paistaessa siniseltä taivaalta.

Yksi yö vielä teltassa ja edessä oli loppurutistus kahl- aamisen ja sillan kautta autolle. Ivalossa nautimme ansaitun poronkärstystyslounaan paikallisessa kuppilassa. Saariselälle päättyi tämä rikkavaellus, mutta säilyy muistoissamme. Kyllä kannatti lähteä!

Raili ja Virve

Martin rohkea Harriojan ylitys. Kuva: Raili Malinen

MUORRAVAARAKAN KUTSU

SINÄ, joka olet vaeltanut Lapin itäkairassa ja vierailut Muorravaarakan ruoktussa, kylpenyt sen saunassa tai istunut tulilla jokivarren laavulla – nyt Sinulla on ainutkertainen mahdollisuus kertoa tarinasi historiaan. Imatran Lapinkävijöiden innokas joukko rakensi vuonna 1953 tuon tarunhohtoisen ruoktun, myöhemmin myös saunan ja laavun. Työryhmä on kirjoittamassa historiikka Muorravaarakan ruoktusta.

Kaikki muistelot, valokuvat ym. ovat tervetulleita!

Osoite, mihin juttuja voi lähettää on **muorravaarakanhistoria@gmail.com** .
Samasta osoitteesta voi myös tilata kirjaa ennakoon,
valmistumisvuosi on mahdollisesti jo 2015.

Kirjalliset tarinat ja valokuvat, jotka palautamme, voit lähettää osoitteeseen:

Imatran Lapinkävijät c/o Kinni
Reinonkatu 7B 21
55100 Imatra

Historiikin sähköpostiin on jo tullut tarinoita ja kuvia.
Lämpimät kiitokset niiden lähettäjille!

Ollinmajan hiljainen talvi

Ollinmajalta ei ole paljoa kerrottavaa viime talvelta. Lumet tuli ja lumet meni. Lasten hiihtolatu tehtiin ja se suli pois. Liukumäkeä valmisteltiin ottamaan vastaan lumipeite, mutta sitä ei tullutkaan. Ensimmäinen kunnan hiihtolatu ajettiin latukoneella viimeisen suuren lumimyräkän jälkeen maaliskuun vaihteessa. Ilmeisesti kaupungin latumiehet halusivat kokeilla, onko latukone kunnossa. Hiihtäjäkin varmasti kävi niiden kahden päivän aikana, kun latu oli, mutta majaa ei siinä vaiheessa enää voinut avata. Munkit oli jo syöty.

Aivan Ruususen unta Ollinmaja ei ole nukkunut. Esimerkiksi maaliskuun 8. - 9. päivinä kävi mäellä kova vilskke, kun Reseriläisurheiluliiton valtakunnallinen talvijotos, Vuoksen voitto, järjestettiin Imatralla Itärajan välittömässä läheisyydessä. Jotos oli tarkoitus tehdä hiihtäen, mutta jalkapatikaksihan se meni. Ollinmajalla oli kilpailijoille erätaitorasti, jossa partioiden piti mahdollisimman nopeasti tehdä tulet ja polttaa pingotettu naru poikki. Ollinmaja toimi samalla kilpailijoille taukopaikkana.

Seuraava vilinä olikin sitten kesäkuun 11 päivänä, jolloin noin 100 lasta ja aikuista oli viettämässä Imatran seurakunnan lapsityön järjestämää retkipäivää.

Siinäpä ne vilinät sitten olivatkin.

Grilliä on onneksi käytetty omatoimisesti kesän aikana, sen huomaa halkojen ja vessapaperin menekistä. Myös ulkoviikkoon kerätyy nimiä tasaiseen tahtiin myös kesän aikana.

Kevään korvalla muutama henkilö palautti hiihtokortin. Niitä ei arvottu, koska mitään arvottavaa ei ollut. Hiihtokorttiarvonnassa arvotaan lahjakortteina myydyistä korteista saatu tulo. Viime talvena ei myyty yhtään korttia. Palautetut kortit on siirretty ensi talven arvontaan.

Majalla on pidetty syystalkoot ja kaikki on valmiina tulevaa hiihtokautta varten. Nyt vaan toivomme lunta sopivasti, että latukoneet pääsevät kulkemaan. Jos Luoja suo, tammikuussa pidämme uusille ja vanhoille talkoolaisille perehdyttämistilaisuuden munkin ja uunin lämmittämisestä ynnä muista talkootehtävistä.

Majanhoitajalle saa jo ilmoittautua talkootehtäviin. Maja on auki tammikuussa kello 10-15 ja helmi-maaliskuussa kello 9-16.

Tuula Rahkonen puh. 0400997055

Lapinmajojen kuulumiset

Lapinmajojen varauksia tämän vuoden aikana on tehty Saarihelyyn kolmellekymmenelle viikolle, Ylläkselle kahdellekymmenelle viikolle ja Outalatuun viidelle viikolle. Saarihelyn majan kattoremontin takia majan varauksia on jouduttu siirtämään Outalatuun ja Ylläkselle.

Ensi vuoden tammi – toukokuun viikkoja on varattu runsaasti. Vapaana olevia viikkoja on tammi- ja helmikuun alkupuolella sekä toukokuussa. Kesä – heinäkuussa majat ovat usein vähässä käytössä. Toivotaan, että kesäviikoillekin olisi halukkaita majan käyttäjiä.

Ylläkselle uusittiin makuuhuoneen patjat ja Saarihelyn takkaan laitettiin lasiluukut. Majojen hinnat ovat Lapinkävijä - lehdessä.

Majan käyttäjiä pyydetään ottamaan huomioon majoilla olevat ohjeet ruokatarvikkeiden ja omien tavaroiden jättämisestä majalle. Jäseniltä pyydetään palautetta majan siisteydestä ja tarvikkeiden käyttökunnosta sekä mahdollisista puutteista.

Meillä on hyvät tukikohdat Lapissa. Toivottavasti jäsenistö vielä enemmän käyttäisi näitä hyväkseen.

Sirkka Ruokolainen
majanhoitaja

Imatran Lapinkävijät ry Lapinmajojen arvontasäännöt

1. Arvontaan voi osallistua vain yhdistyksen ykkösjäsen, kun on ollut jäsenenä yhden vuoden ja maksanut jäsenmaksun. Maja viikon varanneen jäsenen on oltava majaviikolla mukana. Majan luovuttamisesta toisen käyttöön langetetaan varaajalle ja majalla majoittuville kolmen vuoden käyttöoikeuskarensi.
2. Jokainen viikko on majakohtaisesti oma arvontansa. Majaan kohti voi osallistua kolmen eri viikon arvontaan. Voiton osuessa kohdalle jää pois lopuista majaviikkojen arvunnoista. Ensin arvotaan viikko, jolle on eniten hakijoita ja jossa on mukana kaikki majat. Seuraavana viikko, jolle on toiseksi eniten hakijoita ja jossa on mukana kaikki majat ja niin edelleen.
3. Karensisivuosi (kaksi arvontakautta) tulee voimaan, jos on käyttänyt aikatariffiviikon 1 tai 2.
4. Arvonnan jälkeen vapaiksi jääneet viikot ovat kaikkien vähintään 1 vuoden jäsenenä olleiden varattavissa.
5. Vapaaviikon ja rahapalkkion ansainneet voivat varata vapaita viikkoja arvonnin jälkeen luokista 3 ja 4. Jos 1 tai 2 luokan viikot jäävät käyttämättä, voidaan myös niitä antaa vapaaviikon ansainneen käyttöön. Tällöin majaviikosta peritään 100 €. Varauksen näissä tapauksissa voi tehdä aikaisintaan kaksi viikkoa ennen majoittumista.
6. Majaviikkoa tammi – toukokuun väliseltä ajalta hakevan jäsenen nimi arvontaa varten on toimitettava lapinmajojen hoitajalle syyskuun loppuun mennessä ja kesä – joulukuun viikkoja hakevan huhtikuun loppuun mennessä.
7. Varausmaksu ja loppuerä suoritetaan lapinmajojen hoitajan lähettämien pankkisiirtolomakkeiden mukaisesti.
8. Majavarauksen peruutustapauksessa, jos se tapahtuu myöhemmin kuin 14 vrk ennen varausviikon alkua varausmaksua ei palauteta. Varausmaksu palautetaan vain vakavan ja ylivoimaisen esteen vuoksi, tai sairaustapauksissa lääkärintodistusta vastaan.
9. Johtokuntaan ja / tai toimikuntaan tai muuhun toimeen valittu henkilö saa osallistua kyseisenä vuonna halutessaan lomaviiikon arvontaan yhteensä kolmella lisäarvalla, joita voi käyttää joko kevät - tai syysarvonnassa.
10. Mahdolliset epäselvyydet sääntöjen tulkinnoissa ratkaisee lapinmajatoimikunta. Arvonnat suorittaa lapinmajatoimikunta.

LAPINMAJOJEN HINNAT 2015

Hinnat Saarihelyssä, Ylläs – Jumpurassa ja Outaladussa

Aikatariffi 1 470 € / viikot 13 – 16, 37 ja 38 (varausmaksu 50 €)

Aikatariffi 2 370 € / viikot 8 – 12, 17, 36, 39, 52 (varausmaksu 50 €)

Aikatariffi 3 270 € / viikot 1 – 7, 18, 19, 25, 26, 29 – 35, 40, 46 – 51 (varausmaksu 50 €)

Aikatariffi 4 140 € / viikot 20 – 24, 27, 28, 41 – 45 (varausmaksu 30 €)

Tilapäiseen majoittumiseen on mahdollisuus, jos maja (majat) on vapaa!

Tällöin veloitetaan majamaksuna 25 € / henkilö / vuorokausi.

Retkivarusteiden hinnat

Sukset	5 €/vko	3 €/vkonloppu
Ahkio	10 €/vko	5 €/vkonloppu
Telttalaavu	10 €/vko	5 €/vkonloppu
Rinkka	8 €/vko	5 €/vkonloppu
Keitin	3 €/vko	2 €/vkonloppu
Suksiboksi	10 €/vko	5 €/vkonloppu
Lumikengät	10 €/vko	5 €/vkonloppu 3 €/pvä
Luistimet	10 €/vko	5 €/vkonloppu 3 €/pvä

Tiedustelut: **Tuula Rahkonen** puh 0400 997 055

RETKIÄ VUONNA 2015

Viikonloppuretki

15 – 17.05 Hiirenkorvaretki Ilomantsin Petkeljärven kansallispuistoon. Sisämajoitus.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset 31.03 mennessä p. 044 210 2118 Arto Viikko.

Lapinretket

Kesäkuussa eräretki Kuusamon Karhunkierrokselle. Tiedustelut p. 0400 997 055 Tuula Rahkonen.

Syyskuussa eräretki UKK - puistoon

05 – 13.9 Syysvaellus Kemihaaran erämaa – alueelle. Matkan järjestäjänä ja oppaana Markus Lehtinen.
Vaelluksen tarkat tiedot löytyvät yhdistyksen internetsivuilta.

VUOSIKOKOUS 2014

Imatran Lapinkävijät ry:n sääntömääräinen syyskokous pidettiin torstaina 30.10.2014 klo 18.30 alkaen Ollinmajalla, Kurkisuontie 262, 55100 Imatra. Paikalla oli 21 yhdistyksen jäsentä.

Yhdistyksen puheenjohtaja Martti Heinonen avasi kokouksen ja toivotti osallistujat tervetulleiksi.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Unto Joonas ja sihteeriksi Maija Pitkänen.
Pöytäkirjantarkastajiksi ja äänenlaskijoiksi valittiin Heikki Huolman ja Leena Heinonen.

Yhdistyksen yleinen ja toimikuntien toimintasuunnitelmat vuodelle 2015 vahvistettiin esitetystä muodosta

Kuntosali ja sauvakävely tulevaisuudessa toimintasuunnitelmiin.

Päätettiin säilyttää toimihenkilöille maksettavat palkkiot ja kulukorvaukset ennallaan.

Kilometrikorvaus oman auton käytöstä maksetaan Suomen Ladun korvauskäytännön mukaan.

Johtokunnan esityksen mukaan jäsenmaksut päätettiin pitää ennallaan, sidottuna Suomen Latuun.

Yhdistyksen varainhoitaja Pekka Sarkanen esitteli talousarvioesityksen vuodelle 2015.
Yhdistys todettiin vakavaraiseksi. Talousarvioesitys hyväksyttiin.

Käytiin vilkasta keskustelua Muoravaarakan historian kokoamisesta kirjaksi. On tärkeä selvittää mihin kirjaa käytetään, kohde-ryhmä tärkeä. Historiikkityöryhmä ottaa vastaan tietoa ja selvittää hintaa. Turvataan tekeminen ja hyväksyttiin 300 euroa työryhmälle.

Päätettiin johtokunnan jäsenten lukumääräksi kahdeksan varsinaista ja kaksi varajäsentä.

Johtokunnassa jatkavat vuonna 2015 Arja Lifländer, Hannu Siira, Ritva Pesonen ja Pekka Sarkanen.

Kaudelle 2015 – 2016 johtokuntaan valittiin erovuoroiset Reino Ylä - Mononen, Tuula Rahkonen ja Tuija Malinen, sekä uutena Sami Rasimus.

Varajäseniksi vuodeksi 2015 valittiin Reijo Siitonen ja Arja Huhtanen.

Yhdistyksen toiminnantarkastajaksi valittiin Tarja Oinonen ja varalle Virve Kinni.

Valittiin toimikuntien jäsenet vuodelle 2015.

Retkitoimikunta: Hannu Siira, Tuula Rahkonen, Nanna Hintsanen, Olavi Patrakka, Maija Pakarinen, Martti Räisänen ja Arto Vilkkio

Melontatoimikunta: Pekka Sarkanen, Sami Rasimus, Juha Vainikka, Elina Ylä - Outinen ja Jari Kallio

Tiedotustoimikunta: Arja Lifländer, Tuula Rahkonen ja Jukka Kirjonen

Ollinmajatoimikunta: Tuula Rahkonen, Marja-Leena Kanervo, Ritva Pio, Virve Kinni, Reino Ylä - Mononen ja Veijo Virkkunen

Emäntätoimikunta: Sirkka Ruokolainen, Arja Huhtanen ja Lea Hukkanen

Lapinmajatoimikunta: Heikki Huolman, Hannu Siira, Martti Heinonen, Timo Karjalainen, Sirkka Ruokolainen ja Reino Ylä-Mononen

Pyöräilytoimikunta: Reijo Siitonen, Maija Pitkänen, Jyrki Miikki ja Olli Savolainen

Ollinmajan hoitajana jatkaa Tuula Rahkonen ja lapinmajojen hoitajana Sirkka Ruokolainen, sekä jäsensihteerinä Jukka Kirjonen.

Tiedotustoimikunta hoitaa yhdistyksen leikekirjaa. Kanoottivajanhoidtoa jatkaa melontatoimikunta.

Päätettiin jatkaa entistä menettelyä kokouskutsujen ja tiedonantojen julkaisemisessa Uutisvuoksen ilmaisjakelunumerossa ja yhdistyksen internet-sivuilla.

Johtokunnan järjestäytymiskokouksessa 30.10.14 valittiin varapuheenjohtajaksi Reino Ylä - Mononen, varainhoitajaksi Pekka Sarkanen ja sihteeriksi Ritva Pesonen.

IMATRAN LAPINKÄVIJÄT RY:N TOIMINTASUUNNITELMAT VUODELLE 2015

YLEINEN TOIMINTASUUNNITELMA

Suomen Ladun kevätpäivät ja -liittokokous 18.4. - 19.4.2015
 Kiljavanranta Oy, Nurmijärvi
 Suomen Ladun syyspäivät ja -liittokokous 17.10. - 18.10.2015
 Hämeen latualueella
 Osallistutaan Suomen Ladun järjestämille kursseille
 Osallistutaan EKLUn järjestämille kursseille.
 Latualueiden kokoukset ja koulutustilaisuudet.
 Järjestetään eri teemoilla iltatilaisuuksia.
 Osallistutaan paikallisiin ja lähiympäristön liikuntatapahtumiin.
 Osallistutaan Vapepan toimintaan.
 Osallistutaan Pyhät Polut ry:n vaelluksiin
 Yhdistyksen jäsenmäärä 1.7.2014 938 henkilöä.

RETKITOIMIKUNTA**Päiväretket:**

Päiväretkiä järjestetään kevät ja syyskaudella 1-2-kertaa kuukaudessa.
 Retkikutsut julkaistaan Uutisvuoksen seurapalstalla ja yhdistyksen nettisivulla.

Viikonloppuretket:

Toukokuu 2015 Hiirenkorvaretki Ilomantsiin

Lapinretket:

Kesäkuu 2015 Eräretki Kuusamon karhunkierrokselle
 Syyskuu 2015 Eräretki UKK-puistoon

Tapahtumat:

Toukokuu 2015 Kevättapahtuma Ollinmajalla
 Lokakuu 2015 Kaikenikäisten ja kaikenkuntoisten huvimatka
 Hepohiekkan leirialueelle Kyläniemeen. Bussikuljetus.
 Lokakuu 2015 Koko perheen perinteinen kuutamoretki
 Lammassaareen, jossa omat patikkareitit aikuisille ja lapsille.
 Kahvitarjoilu ja makkaranpaistotulet.

Muu toiminta

Osallistutaan perhetapahtumien järjestelyihin yhdessä toisten toimikuntien kanssa
 Retkilyvälineiden huolto ja vuokrauksen järjestely jäsenille.

LAPINMAJATOIMIKUNTA

Hoitaa majaviikkojen vuokraustoiminnan jäsenille.
 Suorittaa majaviikkojen arvonnat touko- ja lokakuussa.
 Valvoo yhdistyksen omistamien osakkeiden kuntoa ja kartoittaa korjaustarpeet.

OLLINMAJATOIMIKUNTA

- pitää Ollinmajasta huolta
- järjestää kahvilatoimintaa hiihtokauden ajan
- järjestää seuraavat tilaisuudet:
 - 18.1. latukirkko
 - Iltapäiväkoulutus vanhoille ja uusille talkoolaisille (mahdollisesti sammutusharjoitus)
 - 15.2. laskiaistapahtuma
 - 14.-15.2. Majahiihto (Imatran kaupunki)

- 21.-22.2. Erähiihto (Erähiihtotoimikunta)
- 5.3. kuutamohiihto
- 7.- 8.3. Ollinmajahiihto
- Yhdistyksen kevätkokous (johtokunta)
- Muumi-hiihtokoulu (yhdistyksen junioritoiminta)
- 11.-12.4. Metsämörriohjaajakurssi (Suomen Latu)
- 3.10. Metsänappuset ja -Myttyset teemakurssi (Suomen Latu)
- Ruskakirkko
- Talkoot

Uudisrakennuskohde on ulkotulipaikan rakentaminen ja mahdollisia muita kohennus-kohteita suoritettuna yhdistyskyselyn tulosten tai muiden esille tulleiden ideoiden perusteella.

PYÖRÄILYTOIMIKUNTA

Pyöräilykausi 2014 on kaksoiskaupunkipyöräilyn 10-v. juhlatvuosi.

-Pyöräilykausi alkaa 4. toukokuuta, jolloin on ensimmäinen maanantain iltapyöräily. Kauden aikana ajetaan n. 20 pyöräretkeä.

-Pyöräilyviikolla (vk 20) toteutetaan mm. perinteinen Kallen polkaisu. Lisäksi osallistutaan mahdollisten yhteistyökumppaneiden järjestämiin pyöräilyviikon tapahtumiin.

-Kehitetään edelleen pyöräretkien ohjelmaa niin, että tutustutaan reittien erityiskohteisiin ja kerrotaan niihin liittyviä mahdollisia historiatietoja ja tarinoita.

-Sunnuntaipyöräilyt ovat 1 - 2 kertaa kuukaudessa.

-Sunnuntaipyöräily Äitsaarelle toteutetaan Äitsaarpäivänä.

-Jäppiläniemen taidetie avattaneen Eino Leinon päivänä 6.7., jolloin myös pyöräilijät tutustuvat taidetien teoksiin.

-Museotien pyöräily poljetaan museotiepäivänä.

-Pyöräilykausi päättyy syyskuussa.

MELONTATOIMIKUNTA**Yleistä:**

Melontatoimikunta järjestää monenlaista ohjattua melontaa touko - lokakuun välisenä aikana: viikottaiset iltamelonnat, joissa rantaudutaan eväitä nauttimaan, makkaroita ja räiskäleitä paistamaan ja viikottaiset kuntomelonnat sekä tyky- ja koululaismelontoja.

Kanoottivajalla on vuokrattavana kanootteja oheisarustein sekä vuokrattavissa kanootti- paikkoja jäsenten omille kanooteille.

Kalusto:

Olemassa olevaa kalustoa huolletaan tarvittaessa.

Hankitaan uusia muovikajakkeja erityisesti vuokrauskäyttöön, (vuonna 2013 muovikaksikkoja 2 kpl, 2014 2kpl ja 2015 2kpl kaksikoita tai yksiköitä riittävä määrä).

Vuonna 2015 keskitytään melontalaiturin kunnostukseen ja vaihdetaan laituriin uudet ponttoonit.

Tilat:

Kanoottivajat palvelevat tulevana kautena hyvin tarpeitamme. Ukoniemen ulkoilupolut on uusittu vuonna 2013 sekä ne ovat asfaltti-päällystetty ja valaistu. Kalaravintolan tulo mahdollistaa WC-palvelut läheltä. Kanoottivajat ja niiden ympäristö siistitty 2013-2014..

Vuokrasopimus on tehty vuoteen 2050 saakka (Imatran kaupunki).

Kilpailut:

Osallistumien Erämelonnan SM-kilpailuihin ja muihin mahdollisuuksien mukaan.

Retket:

Järjestämme joka kuukausi päiväretken ja kesäaikaan ainakin yhden yöretken (hiirenkorva – kesä – heinä – savusauna – ruska – Ursuit - melonta). Täysikuun aikaan toteutamme perinteisen, muutaman tunnin kuutamomelonnan rantautumisineen. Toukokuussa järjestetään norppatutkija Taskisen opastama norpparetki Linnasaaren kansallispuiston maisemiin. Kylmien vesien aikaan pyritään matkoja turvaamaan moottoriveneellä.

Koulutus:

Uusille tulokkaille pidetään tai heidät ohjataan keväällä retkimelonnan peruskurssille.

Lähetetään 3 henkilö melontaohjaajakurssille.

Ohjaajat päivittävät tarvittaessa EA - koulutuksensa (EA2).

Tapahtumat:

Touko-elokuussa on edellisvuosien tapaan keskiviikon iltamelontaa ja kuntomelontaa vaihtelee muina päivinä.

Suomi Meloo kanoottiviestiin osallistutaan joukkueella kesäkuussa.

Lapsi-vanhempi – melontatapahtuma (Metsämörri) vesien ollessa lämmin ja sää hyvä.

Metsämörri - tapahtuma kanoottivajalla.

Muiden toimikuntien tapahtumat kanoottivajalla.

Kanoottivajalla järjestetään kevät- ja syystalkoot, tarvittaessa lumenpuodustalkoot katoilta.

Melojat (miehet) voivat osallistua syys-talvi-kevätkaudella Ankkurimiesten jumppaan ma ja ke sekä kaikki lapinkävijät perjantaisin Itä - Siitolan jumppaan.

EMÄNTÄTOIMIKUNTA

Emännät tulevat pyynnöstä eri toimikuntien järjestämiin tapahtumiin.

Tehtävinä on kahvikeittoa, letun paistoa sekä osallistumista muuhun tapahtumapaikan mukaisiin järjestelyihin sopimuksen mukaan.

TIEDOTUSTOIMIKUNTA

- Yhdistyksen kevättiedote huhtikuussa ja syystiedote syyskuussa, molemmat paperisena sekä sähköisenä. Sähköinen tiedote julkaistaan yhdistyksen nettisivuilla.

- Lapinkävijä – lehti joulukuun puolivälissä (myös sähköisessä muodossa)

- Yhdistyksen kotisivujen ylläpitäminen internetissä

- Yhdistyksen leikekirjan hoitaminen

- Osallistuminen Muorravaarakan historiikin kokoamiseen.

Haluatko liittyä Imatran Lapinkävijöiden jäseneksi?

Suomen Latu ry:n jäsenenä saat monia etuja:

*Monipuolista toimintaa, samanhenkisiä ystäviä * Kuntoliikunnan ja retkeilyn erikoisjulkaisun Latu & Polku – lehden kotiisi 8 kertaa vuodessa * Oman yhdistyksesi tiedotteet ja palvelut * Alennuksia Suomen Ladun koulutustilaisuuksiin, lomakeskuksiin ja vaelluksille * Jäsentuotteita ja kirjallisuutta jäsenhintaan * Suomen Retkeilymajajärjestön jäsenedut: Alennuksia kotimaan retkeilymajoissa sekä kansainvälisen retkeilymajakortin ja leirintäkortin jäsenhintaan.

Lähetä henkilötietosi (nimi, osoite, puhelinnumero, syntymäaika, sähköpostiosoite) jäsenihteerille: jukka.kirjonen@pp.inet.fi

Jäsenmaksut 2015

1. jäsen	21€	Opiskelijajäsen 29 v.	8 €
Perhemaksu	35€	Rinnakkaisjäsen	14€
Nuorisojäsen 19 v.	8 €	Yhteisöhenkilöjäsen	26€

Osoitemuistio

Puheenjohtaja

Martti Heinonen
gsm 0400 754 102
heinonen.martti@gmail.com

Kanoottivajanhoitaja

Melontatoimikunta hoitaa
vajan toistaiseksi.
gsm 040 532 2077 melontakaudella

Sihteeri

Ritva Pesonen
gsm 040 757 9701
ritu.pesonen@pp.inet.fi

Pyöräilytoimikunta

Maija – Liisa Pitkänen
gsm 0400 650 720
maija-liisa.pitkanen@pp.inet.fi

Varainhoitaja

Melontatoimikunta
Pekka Sarkanen
gsm 040 747 2009
pekka.sarkanen@pp.inet.fi

Lapinmajojen hoitaja

Emäntätoimikunta
Sirkka Ruokolainen
gsm 050 326 5587
ruokolainen.sirkka@elisanet.fi

Jäsensihteeri

nettisivujen hoitaja
Jukka Kirjonen
gsm 0400 678 999
jukka.kirjonen@pp.inet.fi

Ollinmajan hoitaja

Ollinmajatoimikunta
Retkivarusteiden hoitaja
Tuula Rahkonen
gsm 0400 997 055
jahvapahva@gmail.com
gsm 040 532 2077 hiihtokaudella

Tiedotustoimikunta

Arja Lifländer
gsm 040 845 3824
aliflander@gmail.com

Imatran Lapinkävijät netissä:

<http://Yhdistykset.etela-karjala.fi/imlapink/>

Retkitoimikunta

Hannu Siira
gsm 040 556 5259
hannu.siira@pp1.inet.fi

Tietoa myös Suomen Ladun kautta:
www.suomenlatu.fi

Suomen Latu

Radiokatu 20
00240 Helsinki
puh vaihde 044 722 6300

Raahenmaja

Kannattaa muistaa, että Imatran Lapinkävijät ry:llä on osakkuus myös Raahen Tunturimajat Oy:ssä, tuttavallisemmin Raahenmajassa Saariselällä.

Osakashinnat vuodelle 2015 ovat :

-viikot 9-17 ja 35-39 ja 47-49	290€/huone/viikko 320€/huone/viikko	asukas hoitaa loppusiivouksen siivooja hoitaa loppusiivouksen
-muut viikot	270€/huone/viikko 300€/huone/viikko	asukas hoitaa loppusiivouksen siivooja hoitaa loppusiivouksen

Varaukset tulee tehdä 19.12.2014 mennessä.
Vapaiksi jääneitä huoneita voi kysyä 19.12. jälkeen.
Viikot 11, 12, 13, 37, 48 ja 49 on myyty kokonaan ryhmille.

Varauksen peruutusmaksu 100€.
Varaus peruttava vähintään 14 vrk ennen majoituksen alkua.

Varaukset voi tehdä sähköpostiin raahenmaja@gmail.com
tai puhelimitse Olavi Pyhälä 0500 686 547

SUOMEN LATU
YHDESSÄ